

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ακαδημίας 78Δ, 106 78 Αθήνα www.xristianiki.gr Πέμπτη 10 Ιουλίου 2008 Φύλλο 777 (1090) Έτος 55ο 1,00€

ΚΟΠΤΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Σφαγή
καί
παιδομάζωμα

ΣΕΛ. 12

ΕΥΡ. ΕΝΩΣΗ...

Για μια
εθνική
εναλλακτική
πολιτική

ΣΕΛ. 6-7

... ΚΑΙ ΒΛΑΧΟΜΠΑΡΟΚ

«Έπαινος»,
απόκρυψη
και απόρριψη
για τον
Κυριάκο Κρόκο

ΣΕΛ. 7

ΔΙΑΠΛΟΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ομερτά και σύστημα μαφίας

του Μανώλη
Μηλιάρη

«Όπως πάντα, έτσι και τώρα το λαϊκό αίσθημα είναι αλάνθαστο. Δεν διαθέτει ο λαός παρασταντικά. Δεν έχει εξετάσει μάρτυρες. Όμως «όσφραίνεται». Καί η μόχη που νιώθει είναι τόσο έντονη, που προδίδει ή ίδια τις εστίες της:

Κόμματα εξουσίας και ταξική δικαιοσύνη. Μένει να συνειδητοποιηθεί ότι οι εστίες αυτές αποτελούν απλώς τους κρατήρες, τους άγωγους, μέσω των οποίων αναδύεται ή δυσσομία. Έπικεντρο όμως της σήψης είναι το κοινωνικό σύστημα, που θεοποιεί το κέρδος, το χρήμα, τον Μαμωνά!

Η Κυβέρνηση —ΝΔ— διακηρύσσει ότι «τό μαχαίρι θα φθάσει στο κόκκαλο».

Η Αντιπολίτευση —ΠΑΣΟΚ— καταγγέλλει την Κυβέρνηση ότι προσπαθεί να συγκαλύψει τους ενόχους και απαιτεί σύσταση Έξεταστικής Έπιτροπής, «για να λάμψει ή αλήθεια»!

Ψευτιά και ύποκρισία! Κοροϊ-

δέουν άσύστολα τό λαό και οι δυό τους.

Φαρισάιοι ύποκριτές!

Χρηματοδότηση κομμάτων

Η Siemens έχει δηλώσει με χί-

λιους δυό τρόπους ότι χρηματοδοτούσε τά δύο μεγάλα κόμματα με τό 2% του τζίρου της. Οι μίζες που έδωσε σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ άνέρχονται στο ποσό των 100.000.000 ευρώ!

Ο Θ. Τσουκάτος όμολόγησε ότι πήρε από τη Siemens 1.000.000

μάρκα, περίπου 400.000 ευρώ, για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ και δέν διαφεύστηκε.

• Ο Χρ. Βερελής, πρώην ύπουργός Μεταφορών σε κυβέρνηση Σημίτη, με τόν πμό ώμο άλλά και ειλικρινή τρόπο δηλώνει στην «Κυριακάτικη Έλευθεροτυπία» (6-7-2008) ότι:

«Άπ' όσα γνωρίζουμε διαχρονικά, όλα τά Ταμεία, όλων των κομμάτων, κάπως έτσι γέμιζαν...», έννοώντας τις μίζες και τά «δώρα» των πολυεθνικών!

Ούδεις άμφισβητεί, έξ άλλου, ότι οι δαπάνες λειτουργίας των κομμάτων, όλο τό χρόνο και κυρίως την προεκλογική περίοδο, είναι ύπερπολλαπλάσιες της κρατικής έπιχορήγησης.

• Ούδεις, επίσης, άμφισβητεί ότι οι προεκλογικές δαπάνες όρισμένων ύποψηφίων φθάνουν σε άπίθανα ύψη.

Και ό έλεγχος; Ποϋ είναι ή Βουλή και ή Δικαιοσύνη;

Και οι δύο αυτοί θεσμοί έχουν γίνει πλυντήριο του πολιτικού χρήματος κατά τό λαϊκό: «Κόρακας κοράκου μάτι δέ θγάξει»..

Διαπιστώνεται από τόν έλεγχο

Συνέχεια στη σελ. 2

Ολυμπιακοί της ντόπας

Ντόπα ατομική. Αποτέλεσμα της αηλοτρίωσης των ανθρώπων και των δασκάλων του αθλητισμού, που μέσα στη δίνη της μεταδικτατορικής αφισβήτησης ιδεών, αρχών, παραδόσεων και οραμάτων, που καταχράστηκε και ευτέλισε η Χούντα, αντίληξαν απερισκεπτα και άκριτα θσαυρούς ανεκτίμητους έναντι πινακίου εμπορευματοποιημένης πολιτιστικής φακιάς.

Οι δάσκαλοι και οι άνθρωποι του αθλητισμού, ελαφρά τη καρδία, υποθήκευσαν τη σωματική υγεία νεαρών και φιλόδοξων ανθρώπων χάριν των ρεκόρ και της συνεπακόλουθης γκλαμουριάς.

Ντόπα κοινωνική. Η αντιστασιακή κριτική στο Ασθάνιδειο-χουντικό: «Κάθε πόλις και στάδιο, κάθε χωριό και γυμναστήριο», έγινε η παντιέρα της μεταπολιτευτικής μας τάξης πραγμάτων για κοινωνικό έλεγχο και χειραγώγηση των μαζών, ίσως και για τόνωση της κατανάλωσης των καπνοβιομηχανιών, των οιοπνευματοποιείων, των ταχυφαγείων και του αθλητικού τζόγου.

Το καρναβάλι της Ολυμπιακής Φλόγας, που μόνο ένας αρχιβάρβαρος-αρχιναζί θα είχε την έμπνευση να καθιερώσει, μας καθιστά ως Έλληνες, ακόμα και 63 χρόνια μετά τη συντριβή του, εθνικά υπερέφανους.

Ντόπα πολιτική. Αρχαίο Πνεύμα Αθάνατο, έτσι γενικά, χωρίς θεωρητικό υπόβαθρο, χωρίς επεξηγήσεις, χωρίς «πώς» και «γιατί». Αρχαίο Πνεύμα Αθάνατο που, αν και πεθαμένο, φέρνει αμύθητα οικονομικά κέρδη

Συνέχεια στη σελ. 2

Τρακατρούκα ή Διακομματική

— Η διαφθορά θεσμών και προσώπων σαρώνει.

— Η άκρίβεια γονατίζει τό λαό.

— Η κυβερνητική άπραξία και άδράνεια τελματώνουν τά πάντα.

Η ηνιγηρή αυτή άτμόσφαιρα δημιουργεί τό εύλογο έρώτημα σχετικό με τόν Πρωθυπουργό:

Μήπως είναι «τυφλός τά τ' ότα τόν τέ νοϋν τά τ' όμματ' εί»;

Μήπως δηλαδή ούτε άκούει, ούτε καταλαβαίνει, ούτε βλέπει και «άπλως προεδρεύει...»;

Τίποτε από αυτά δέν συμβαίνει. Ο Κ. Καραμανλής και άκούει και καταλαβαίνει και βλέπει, όπως και οι προηγούμενοί του πρωθυπουργοί. Κανένας τους δέν ήταν βλάκας. Εϋφρείς ήσαν όλοι τους.

Έμās θεωροϋν θλάκες και προσπαθοϋν με τρακατρούκες —σκλαπατζίκια λέμε στην Κρήτη— να λύσουν δηθεν τά δξύτατα προβλήματα, που τό σύστημα και ή πολιτική τους έχει προκαλέσει.

Έτσι και τώρα. Ο Πρωθυπουργός, αντί να είχε αντιδράσει άστραπιαίως στις όμολογίες-άποκαλύψεις στελεχών της Siemens για μίζες 100.000.000 ευρώ προς Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, θυμήθηκε, μετά από δύο χρόνια περίπου, να ζητήσει «τή σύσταση Διακομματικής Έπιτροπής, για να εξετάσει τά ζητήματα, που άφοροϋν την έσωτερική λειτουργία των κομμάτων και συγκεκριμένα τη διαφάνεια των λειτουργικών και έκλογικών

τους δαπανών...».

Έπιτροπή για την από έδω και πέρα διαφάνεια στά οικονομικά των κομμάτων! Για τή μέχρι τώρα όμως άδιαφάνεια και τή μιζαδόρικη πολιτεία τους, δέν είπε τίποτα ό Πρωθυπουργός, κατά τό γνωστό «άλλα λόγια ν' αγαπιώμαστε»!

Ο Κ. Καραμανλής γνωρίζει πολύ καλά ότι τό πρόβλημα της συναλλαγής μεταξύ πολιτικής και οικονομικής εξουσίας είναι δομικό στοιχείο του κοινωνικού συστήματος. Γι' αυτό και δέν άπαντάται μόνο στην Έλλάδα. Έδω βέβαια, έχει πάρει γιγαντιαίες διαστάσεις. Είμαστε, ως χώρα, πρώτη στη διαφθορά μεταξύ των χωρών-μελών της Ε.Ε. Τό μεγάλο

Κεφάλαιο, πολυεθνικό και ντόπιο, χρησιμοποιεί τά κόμματα εξουσίας και τά πρωτοπαλικάρά τους ως όργανά του.

Άν κάνουν καλά τή δουλειά τους, τους ακριβοπληρώνει. Άν βρεθοϋν πολιτικοί τίμιοι, αυτοί «βαφτίζονται» από τους διεφθαρμένους, αλλά πολλές φορές και από τό κοινωνικό τους περιβάλλον, ως θλάκες και περιθωριοποιούνται!

Αυτή είναι ή πραγματικότητα που βοά. Η διαφθορά, ή διασπίθιση του δημοσίου χρήματος και ή σήψη δέν αντιμετωπίζονται με Έπιτροπές, παρά μόνο με νυστέρι.

Μ.Μ.Μ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ίδρυτής:

ΝΙΚ. ΣΤ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ίδρύθηκε το Μάιο του 1953 από το Νίκο Ψαρουδάκη. Το 1967, με την επιβολή της προληπτικής λογοκρισίας από τη Χούντα, ανέστειλε την κυκλοφορία της, για να επανακυκλοφορήσει τον Ιανουάριο του 1970, μετά την άρση της προληπτικής λογοκρισίας, με κολοβαμένο ωστόσο τον τίτλο της, χωρίς το «Δημοκρατία». Με τη μαχητική της αρθρογραφία κατά της Δικτατορίας έγινε γρήγορα μία από τις πλέον δημοφιλείς εφημερίδες του αντιδικτατορικού αγώνα. Το Δεκέμβριο του 1973, μετά το Πολυτεχνείο, την ανατροπή του Παπαδόπουλου από τον Ιωαννίδη και το μαχητικό πρωτοσέλιδο με τίτλο: «Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΕΣΕ ΝΑ ΠΥΞΕΙ ΚΑΙ Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ», η εφημερίδα κλείνει και τα γραφεία της σφραγίζονται, ενώ στις 7 Ιανουαρίου 1974 ο Νίκος Ψαρουδάκης συλλαμβάνεται και εκτοπίζεται στη Γυάρο. Από τη Μεταπολίτευση και μέχρι σήμερα κυκλοφορεί αδιάπτωτα, ως πολιτικό όργανο έκφρασης του Κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας.

Ίδιοκτήτης:

ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εκδότρια:

ΙΩΑΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

Διευθυντής:

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΛΑΘΡΑΣ

Διευθυντής Σύνταξης:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ

Δημιουργικό:

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

Οικονομικός υπεύθυνος:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΜΠΟΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Ακαδημίας 78Δ
106 78 Αθήνα

Ηλεκτρονική Διεύθυνση:
www.xristianiki.gr

Ηλεκτρονικές αποστολές
κειμένων, αλληλογραφία:
xristianiki@xristianiki.gr

Τηλέφωνα Γραμματείας:
210 38.11.302,
210 38.06.863

Τηλεομοίωτυπον (fax):
210 38.06.262

Ατελιέ:

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΜΕΜΦΙΣ ΑΕ
Σωκράτους 23,
105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 52.40.728

Ετήσια Συνδρομή:
Εσωτερικού 20 ευρώ
Κύπρου, Ευρώπης: 50 ευρώ
ΗΠΑ: 80 δολάρια, Καναδά:
120 δολάρια Καναδά
Αυστραλίας: 150 δολάρια
Αυστραλίας
Λοιπές χώρες: 80 ευρώ
ή το αντίστοιχο
σε δολάρια ΗΠΑ
Συνδρομές τραπεζών,
εταιρειών: 50 ευρώ
Εμβάσματα, συνδρομές
στον λογαριασμό:
Εθνική Τράπεζα
040/626560-06

Παρακαλούμε να μας
ενημερώνετε αμέσως μετά
την κατάθεση για την
ταχυδρομική αποστολή της
απόδειξής σας.

Χειρόγραφα, δημοσιευμένα
ή μη, δεν επιστρέφονται.

Τό έργο και οι σκοποί της Χριστιανικής Δημοκρατίας

Η χριστιανική ζωή κάθε στιγμή, άθροισμα σαν τό προζύμι, προκαλεί την ανυποχώρητη ρήξη προς αυτό που λέμε στασιμότητα, απολίθωση και τυραννική ειδωλολατρία. Έτσι, μπορεί να γκρεμίσει λογίων λογίων κατεστημένα. Τό γκρέμισμα όμως αυτό ξεκινάει απαραίτητα από προϋποθέσεις, που πραγματώνουν μία μεταμόρφωση του κόσμου και της ζωής.

Η ρήξη αυτή και τό γκρέμισμα είναι επόμενο ν' αποτελούν πρόκληση και κέντρο για κάθε παγιωμένη και αυτάρεσκη κατάσταση. Ωστόσο, κοντά στον μεταμορφωτικό αυτόν αγώνα της ρήξης υπάρχουν αυτόνοτητα λογίων-λογίων απομιμήσεις και καρικατούρες χριστιανικής ζωής. Δικαιολογημένα λοιπόν, εκφράζει κανείς κατ' αρχήν τις επιφυλάξεις του απέναντι σε χριστιανικά κινήματα. Άλλα ό Χριστός μάς έδωσε ένα υγιές και ασφαλές κριτήριο, για να δοκιμάσουμε την κάθε πραγματικότητα: τό δέντρο γνωρίζεται από τόν καρπό του.

Έδω, στίς λίγες αυτές γραμμές, δέν έχω πρόθεση να κρίνω τό έργο της Χριστιανικής Δημοκρατίας,

αλλά να έπισημάνω μερικές αρχές, που νομίζω ότι τό διέπουν, ανεξάρτητα από τις επιτυχίες και αποτυχίες του. Άνήκω στη μερίδα εκείνη, που δείχνει τη συμπάθειά της προς τό κίνημα τούτο, και δέν είμαι στρατευμένος σ' αυτό. Μπορώ να πω ότι από τά πρώτα βήματα του Κινήματος είχα κάποια γνώση για τίς αρχές και τίς προοπτικές του.

Τά μέλη της χριστιανικής αυτής ομάδας, που θέλουν να στεριώσουν τη Δημοκρατία σε χριστιανικές θέσεις, δέν ξεκίνησαν από άφηρημένες αρχές μιάς «χριστιανικής» και άνθρωπιστικής μεταφυσικής· ούτε από άφηρημένες διακηρύξεις για τά ανθρώπινα δικαιώ-

ματα, τά όποια πρώτοι καταπατούν αυτοί που τά υπογράφουν. Ξεκίνησαν από την έμπειρία της άπλης χριστιανικής ζωής, που την ένοιωθαν όλοένα και πιο έντονα μέσα στην ίδια την καθημερινότητα. Η προϋπόθεση αυτή είναι κάτι αξιοπρόσεχτο και παρήγορο. Κοντά στά άλλα, εξασφαλίζει κατ' αρχήν τό υγιές κριτήριο για μία σωστή χριστιανική πορεία, ώστε τό Κίνημα να μην εκφυλιστεί σ' ένα κοινωνισμό και σ' έναν ηθικισμό. Άν γίνει κάτι τέτοιο, όσες ετικέτες κι αν του βάσουμε, παύει να 'ναι ένα χριστιανικό μήνυμα.

Γιά τη δική μας ελληνική παράδοση ό Χριστιανισμός

έκφράστηκε ζωντανά από την Όρθοδοξία. Πέρα από την καθημερινή της πραγματικότητα, έχει τίς διαστάσεις της σε πλούσια πολιτιστικά μνημεία, πηγή δύναμης και ανανέωσης της παρούσας ζωής. Είναι αλήθεια ότι η Όρθοδοξία δέν στοχεύει άμεσα να θελιώσει τίς ιστορικές συνθήκες και να ίκανοποιήσει θρησκευτικές ανάγκες. Κι αυτό συμβαίνει, γιατί στοχεύει σε κάτι άμεσα συναρπαστικό και μεταμορφωτικό: να φέρει τη δόξα της θεϊκής Βασιλείας σε κάθε παρόν σχήμα και στίς συγκεκριμένες ανθρώπινες σχέσεις. Έτσι, η παρουσία του Θεού φτιάχνει την κοινωνικότητα και τούς θεσμούς της οποιασδήποτε κοινότητας και όχι η κοινωνικότητα και οι θεσμοί τη θεϊκή παρουσία. Όταν λοιπόν ένα χριστιανικό κίνημα ξεκινάει από τό πεντόσταγμα της όρθοδοξης κοινοτικής ζωής, που είναι άδελφότητα και αγάπη, τότε αποτελεί την κατ' έξοχήν και ολοκληρωμένη πολιτική εκδήλωση. Καί για να γίνω πιο σαφής, από ιστορικά δεδομένα, θα έλεγα ότι οι κοινοτικοί θεσμοί του Βυζαντίου και της Τουρκοκρατίας, σ' όλες τίς

μορφές τους, γεννημένοι στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα της Όρθοδοξίας, αποτελούν ζωντανές μορφές πολιτικής πραγματικότητας. Καί έδω πρέπει να σημειώσω, ότι οι θεσμοί αυτοί νοούνται μέσα στη δραματικότητα της Ιστορίας, με τίς επιτυχίες και τίς αποτυχίες, και όχι σε μία εξιδανικευμένη και όνειροπαρμένη άγγελική κοινωνία. Η Όρθοδοξία δέν ξεχωρίζει τό φυσικό από τό μεταφυσικό, τό όρατό από τό άόρατο, τό αισθητό από τό νοητό, τό στατικό από τό δραματικό.

Πιστεύω ότι η Χριστιανική Δημοκρατία, στον τόπο μας σωστά καταδικάζει τά δυτικά πρότυπα των φιλελεύθερων κοινωνικών συστημάτων. Θέλει να κάνει τό ξεκίνημα από τη δική μας αυτοφυή παραδοσιακή πραγματικότητα. Καί κάθε πλουτισμός της με την παράδοση την προφυλάγει από τη διελκυστίδα των δυτικών οικονομικών συστημάτων.

Νίκος Α. Ματσούκας

Άπό: Τό Χριστιανικό Πολιτικό Κίνημα στην Έλλάδα και ό Ν. Ψαρουδάκης, 1986.

Σύστημα μαφίας

Συνέχεια από τη σελ. 1

• Γιατί ή Κυβέρνηση δέν προχωρεί σε καταγγελία των συμβάσεων που έχουν συναφθεί με τη Siemens και δέν την άποκλείει από μελλοντική συμμετοχή της σε δημόσιο διαγωνισμό για κρατικά έργα ή προμήθειες, εάν δέν κατονομάσει έδω και τώρα σε ποιά συγκεκριμένα άτομα και για ποίον τελικό άποδέκτη δόθηκαν οι μίζες των 100.000.000 ευρώ;

Τότε ή όμόφωνη άπόφαση είναι: «Πάμε παρακάτω!» «Όλα εντάξει!» Θέλετε άπόδειξη για τού λόγου τό άληθές;

Ποτέ δέν έχει έπιβληθεί κύρωση ουσίας, και όχι για πλάκα, σε κανένα κόμμα ή ύπομψιο. Αυτή είναι ή άλήθεια.

Τώρα, με τη Siemens και τίς μίζες των 100.000.000 ευρώ δύο περιπτώσεις υπάρχουν:

• Η δόθηκαν στη ΝΔ και τό ΠΑΣΟΚ οι μίζες αυτές ή λέει ψέματα ή Siemens, όποτε ή ΝΔ και τό ΠΑΣΟΚ, καθώς και οι άνθρωποί τους είναι «άθωδες περισσότερες».

Στην πρώτη περίπτωση, που είναι άλήθεια, ότι ή Siemens λάδωσε:

• Γιατί ή Κυβέρνηση δέν έχει έφαρμόσει τη σχετική κοινοτική Όδηγία, που προβλέπει έπιβολή προστίμου πενταπλασίου της μίζας; Πρακτική που έφαρμωσε ή Νορβηγική Κυβέρνηση, άποδεικνύοντας έτσι, έμπράκτως και όχι με λόγια, ότι αντίτάσσεται στο πολιτικό χρήμα και τη διαφθορά!

• Γιατί τό ΠΑΣΟΚ δέν έλέγχει την Κυβέρνηση για αυτή της την άπραξία, αλλά άσχολείται με τό ταξίδι του Λιάπη, ως να είναι αυτό τό μείζον θέμα; Για την ύπόθεση του ύπουργού Πολιτισμού θά άρκούσε να αναφερθούμε στη λαϊκή ρήση: «Σιγά μή στάξει ή ούρα του γαιδάρου!» Γιατί τό ΠΑΣΟΚ δέν ζητά τη δίωξη της Siemens για δωροδοκία;

• Γιατί ή Κυβέρνηση δέν προχωρεί σε καταγγελία των συμβάσεων που έχουν συναφθεί με τη Siemens και δέν την άποκλείει από μελλοντική συμμετοχή της σε δημόσιο διαγωνισμό για κρατικά έργα ή προμήθειες, εάν δέν κατονομάσει έδω και τώρα σε ποιά συγκεκριμένα άτομα και για ποίον τελικό άποδέκτη δόθηκαν οι μίζες των 100.000.000 ευρώ;

Στη δεύτερη περίπτωση, που κατά τη ΝΔ και τό ΠΑΣΟΚ οι ίσχυρι-μοί της Siemens για «λάδωμα» των κομμάτων και στελεχών τους με τά 100.000.000 ευρώ είναι ψευδείς και σοκοφαντικοί γιατί δέν μηνύουν τη Siemens για σοκοφαντική δυσφήμιση τους;

Αυτά είναι στοιχεία άδιάσειστα, που ξεσκεπάζουν την άνειλικρίνεια, άναξιοποτία και ύποκρισία της ΝΔ και τό ΠΑΣΟΚ.

• Η Δικαιοσύνη

Ένα τώρα καίριο έρώτημα: Γιατί άραγε τό 72% του λαού δέν πιστεύει ότι ή Δικαιοσύνη θά «βάλει τό μαχαίρι στο κόκκαλο» και ότι με τη λειτουργία της «θά έλθουν όλα στο φως» και ότι «θά τιμωρηθούν οι ένοχοι, όσο ψηλά και αν βρίσκονται»;

Γιατί άπλουστάτα και ό θεσμός αυτός του έκμεταλλευτικού και έκμαυλιστικού κοινωνικού συστήματος λειτουργεί, κατά βάση, με ταξικά κριτήρια. Οι εξαίρέσεις έπιθεβαιώνουν τόν κανόνα.

Τί να πρωτοθυμηθούμε;

• Τό «Έπανάσταση έπικρατήσα-σα δημιουργεί Δίκαιο», που έπευλο-γούσε και νομιμοποιούσε τη Χού-

να;

• Τό «στιγμαίο» του έγκλήματος της 21ης Άπρίλη του '67 και την καταδικη του άείμνηστου ιδρυτή της ΧΔ Νίκου Ψαρουδάκη, που κατήγγειλε τό σχετικό άρεοπαγитικό βούλευμα;

• Την έλεύθερη κυκλοφορία και άνεξήγητη άποφυλάκισή των μεγαλεμπόρων ναρκωτικών; (Άλήθεια, τί έγινε με τα Ζωιανά; Τόσες χασισοφυτείες δέν είχάν ιδιοκτήτες, καλλιεργητές και έμπόρους; Ποϋ είναι όλοι αυτοί;)

• Ποίος από τούς κρίκους της άτελείωτης άλυσίδας των μεγάλων σκανδάλων των τελευταίων έτών έχει διελευκανθεί; Ποιοί ήταν οι ένοχοι για τό Χρηματιστήριο; Ποιοί για τά έξοπλιστικά προγράμματα; Ποιοί για τά όρόλογα;

«Άλλα από τά παραπάνω έγκλήματα, μάς λένε, έχουν παραγραφεί και για άλλα συνεχίζεται ή έρευνα!

Ναί, μόνο που την άπάντηση αυτή, την έχουμε ξανακούσει. Τό έργο αυτό μάς τό έχουν παίξει πολλές φορές.

Ποίος ευθύνεται για την παραγραφή; Γιατί δέν υπήρξε άμεση και ταχεία δικαστική διελεύκανση; Μήπως και τώρα δέν θά συμβεί τό ίδιο όταν ή έρευνα γίνεται με ρυθμούς χελώνας;

Δέν είναι, λοιπόν, άδέκαστη ή Δικαιοσύνη;

Πώς..., είναι! Μά, κατά κανόνα, μόνο για τούς Γιάννηδες Άγιάννηδες!

Μετά και από αυτά, τό μεγάλο έρώτημα για τόν καθένα μας: Θά ξυπνήσουμε; Μέχρι ποτε θά άρκούμαστε στίς διαπιστώσεις; Πότε θά άποφασίσουμε να πάρουμε σοκούπα και φαράσι για τό μαφιόζικο σύστημα και τά όργανά του;

Ολυμπιακοί της ντόπας

Συνέχεια από τη σελ. 1

στους αυθαίρετους ολιγάρχες της Λωζάννης (Δ.Ο.Ε.), αλλά και σε εμάς τους απτονωχδες της αντιπαροχής, που άπλήρωστε τα δικαιώμαστα, διότι, συν τις άλλους, η Ολυμπία είναι δικό μας οικόπεδο.

As μην παραβλέψουμε και τα άλλα, τα παιϊκά οφέλη. Ναι, εκείνα που κρατάνε την ενεργητικότητα του λαού σε ελεγχόμενο ήθηθαργο, τη συνοχή του δήθεν εξασφαλισμένη και την εθνική υπερηφάνεια να μεσουρανεί, έστω και για ένα βράδυ τό χρόνο.

Ντόπα πολιτισμική. Υιοθετήσαμε περί τον Ολυμπισμό, τον αθλητισμό και τη δημόσια πνευματική και σωματική υγεία, κάθε βαρβαρική συνήθεια και πρακτική, χάριν εκσυγχρονισμού και εκβαρβαριστήκαμε οι ίδιοι. Ονοματίσαμε τα φανταχτερά ήλμπίονια της νύχτας ημέρα, και στο φως της μέρας έχουμε βαθιά μεσάνυχτα.

Δεν κρατήσαμε τίποτα πατρογονικά δικό μας για εμάς, ούτε που φανταστήκαμε πως έχουμε υποχρέωση να το μεταλλαπαρδέσουμε απόφιο και σε άλλους λαούς.

Παρακάσαμε σε τέτοιο βαθμό, που η κατάσταση πλέον δεν συμμαζεύεται με απλά νομοθετήματα. Χάσαμε την ψυχή μας. Πολιτισμικά, άρα και πνευματικά, βρισκόμαστε στο απόλυτο μηδέν. As το αναγνωρίσουμε μήπως και η αυτογνωσία μάς συνεφέρει.

Μιχάλης Βικέντιος

Τραγικός ήρωας

του Άγγελου
Δακουτρός

Με αφορμή την παρουσίαση από τους τηλεοπτικούς σταθμούς της δολοφονίας γνωστού ηθοποιού, παρατηρούμε για άλλη μία φορά πού εστιάζουν τα κανάλια και τον τρόπο που διογκώνουν και διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα, παραπλανώντας τους τηλεθεατές.

Τα τηλεοπτικά κανάλια υποβάθμισαν το πρώτο βραβείο στον Ευρωπαϊκό διαγωνισμό μουσικών από ένα νεαρό Έλληνα μουσικό. Αντίθετα, έδωσαν μεγάλη έκταση στη σύλληψη με κοκαΐνη του εν λόγω ηθοποιού και τη μετέπειτα δολοφονία του με πολλαπλές μαχαίριες.

Τα κανάλια, με άκρωσ αντιφατικό τρόπο, από τη μία εκθείαζαν τον εν λόγω ηθοποιό ως καλλιτέχνη και άνθρωπο και από την άλλη παρουσίαζαν τις λεπτομέρειες της δολοφονίας του, τις ομοφυλοφιλικές σχέσεις του με τυχαίους αλληθοδαπούς επ'αμοιβή και τη συχνή παρουσία

του στα στέκια, που «ψωνίζουν» σύντροφοι ομοφυλόφιλοι.

Τελικά η προβολή του θέματος ήταν για τη μνήμη του και το καλό της οικογένειάς του ή για να αυξήσουν τη θεαματικότητα, παρουσιάζοντας πρώτα τα θετικά του ηθοποιού και κατόπιν όλες τις αρνητικές λεπτομέρειες της ζωής του, που κάθε άλλο παρά σε ζωή «ήρωα» ταιριάζουν;

Τελικά τι «ηρωικό» έκανε ο εν λόγω ηθοποιός; Το να παίρνει κοκαΐνη και να «ψωνίζει» εφήμερους άνδρες συντρόφους;

Η υπερβολή των τηλεοπτικών καναλιών συνεχίστηκε με την προβολή του θέματος της «βεβηλίωσης του πρόχειρου μνημείου», που στήθηκε στην είσοδο της πολυκατοικίας στην οποία ζούσε ο εν λόγω ηθοποιός.

Θέματα ακραίου αποπροσανατολισμού των νέων ανθρώπων, που θα μπορούσαν να έχουν την τηλεόραση ως μέσο πραγματικής ενημέρωσης και ψυχαγωγίας.

Μήπως τα ΜΜΕ πρέπει να αναλογιστούν τι προβάλλουν ως «ηρωισμό»;

Τους ξέφυγε η «Μακεδονία» στις Πρέσπες και στο «Ριζοσπάστη»!

Ναι, ναι, τους ξέφυγε λεί ο «υποβλητέας». Όμως ο «συνήγορος του διαβόλου» λείει όχι. Φαίνεται ότι στη νεολαία του κόμματος άλλος άνεμος φυσά: ημι-βαρδάριος στη γη Πρεσπών! Σύντροφοι, δεν έχουμε άλλο κόμμα πια στην «Αριστερά», που να συνδέει εθνικό με διεθνικό. Ξεμείναμε. Ορφανοί είμαστε. Τώρα ξέρουμε: Να κτίσουμε από την αρχή την πολιτική με τα υλικά της ιστορίας μας, της φύσης, της παράδοσης, της άμεσης δημοκρατίας, της γνήσιας θεολογίας; Ίσως...

Διαβάσαμε στις 4.7.2008 στη σελίδα 14, στο «Ριζοσπάστη»:

«Σταθερά στο δρόμο του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, η ΚΝΕ θα συναντηθεί στο φετινό Διήμερο με εκπροσώπους των Οργανώσεων: ΚΝ Αλβανίας, ΚΝ Μακε-

17ο ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ ΤΗΣ ΚΝΕ

Ξεκινούν σήμερα για τις Πρέσπες

Στις εκδηλώσεις, αύριο, θα παραβρεθεί η Γενική Γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ Αλ. Παπαρήγα. Θα μιλήσει ο Γραμματέας του ΚΣ της ΚΝΕ, Γιάννης Πρωτοούλης.

Για τις μαγευτικές Πρέσπες αναχωρούν σήμερα οι Οργανώσεις της ΚΝΕ από όλη τη χώρα, για να συναντηθούν στο 17ο Αντιιμπεριαλιστικό Διήμερο της Οργάνωσης που γίνεται εκεί αυτό το Σαββατοκύριακο και διατρανώνει το σύνθημα: «Με τους λαούς ενάντια στον ιμπεριαλισμό για το σοσιαλισμό».

Από το στήσιμο της κατασκήνωσης κατά το περσινό Διήμερο στην Ανόβουσο

Δεκαέξι χρόνια μετά το πρώτο αντιιμπεριαλιστικό διήμερο της ΚΝΕ που είχε γίνει επίσης στις Πρέσπες, η Οργάνωση επιστρέφει εκεί από όπου ξεκίνησε ο θεσμός. Ενώ τα προβλήματα που γέννησαν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στα Βαλκάνια αποκάλυπτονται και διαγκώνονται συνεχώς, επιβεβαιώνονται παράλληλα και οι θέσεις του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, που σε δύσκολες εποχές το 1992 είχαν τολμήσει να πάνε κόντρα στο ρεύμα, να καταγγείλουν τον εθνικισμό και να κηρύξουν τη φιλία των λαών.

Σταθερά στο δρόμο του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, η ΚΝΕ θα συναντηθεί στο φετινό Διήμερο με εκπροσώπους των Οργανώσεων: ΚΝ Αλβανίας, ΚΝ Μακεδονίας, ΕΔΟΝ Κύπρου και της νεολαίας του ΚΚ Τουρκίας για να στήσει μια αλυσίδα ειρήνης και φιλίας με τους λαούς των Βαλκανίων στα σύνορα της χώρας μας.

δονίας, ΕΔΟΝ Κύπρου και της νεολαίας του ΚΚ Τουρκίας, για να στήσει μια αλυσίδα ειρήνης και φιλίας με τους λαούς των Βαλκανίων στα σύνορα της χώρας

μας».

Εντάξει, σωστό να δράσουμε έτσι: «Για τις μαγευτικές Πρέσπες αναχωρούν σήμερα οι Οργανώσεις της ΚΝΕ από όλη τη χώρα, για να συναντηθούν στο 17ο Αντιιμπεριαλιστικό Διήμερο της Οργάνωσης, που γίνεται εκεί αυτό το Σαββατοκύριακο και διατρανώνει το σύνθημα: «Με τους λαούς ενάντια στον ιμπεριαλισμό για το σοσιαλισμό».

Είναι όμως αντιιμπεριαλισμός η πρακτική μας, χωρίς να βάζουμε όρο στη συμμετοχή μιας ΚΝ «Μακεδονίας», με το επιχείρημα του «αυτοπροσδιορισμού», όταν ήδη εμείς, ως χώρα πια, τους ζητάμε να συναντηθούμε στο μέσο των Πρεσπών,

με σύνθετη γεωγραφική ονομασία;

(Από το

manitaritoubounou.wordpress.com)

«Θα χαρώ μοναχός των θαλερών πραγμάτων σεμνά θα υπηρετώ την τάξη των πουλιών»,
(Οδυσσεύς Ελύτης, από το «Αξίον Εστί»)

Είναι γνωστό σε όλους ότι εδώ και χρόνια ο πλανήτης Γη πληγνύεται ολοένα και περισσότερο, καθώς η ανθρώπινη απληθσία «ληηλατεί» την ατμόσφαιρα, τη χλωρίδα και την πανίδα σε τέτοιο βαθμό, που να απειλείται ακόμη και η ίδια η ζωή του ανθρώπου. Οι θάλασσες μολύνονται, τα δάση καίγονται, σπάνια είδη ζώων και πουλιών εξαφανίζονται, ενώ οι κλιματολογικές συνθήκες αλλιάζουν δραματικά.

Πάμε Αίγινα;

Παρ' όλα αυτά, κάποιοι ενεργοί πολίτες, βλέποντας τον πλανήτη να εκπέμπει σήμα κινδύνου, οργανώνονται και λαμβάνουν πρωτοβουλίες για την προστασία της χλωρίδας και της πανίδας.

Η εφημερίδα «Χριστιανική» και το «Κίνημα Χριστιανική Δημοκρατία» οργανώνουν εκδρομή στο όμορφο νησί της Αίγινας, όπου εδρεύει και το Κέντρο περιθαλψής αγρίων ζώων και πουλιών, που μεριμνά για την προστασία και τη διάσωσή τους. (ΕΚΠΑΖ)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Σάββατο 12 Ιουλίου 2008

06.45: Αναχώρηση από τον Ι.Ν. Ζωοδόχου Πηγής (Ακαδημίας).

– Προσκύνημα στον Άγιο Νεκτάριο, Ι.Μ. Αγ. Τριάδος, Παλαιόχωρα (με ξενάγηση).

– Επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο της Αφαιάς.

– Επίσκεψη στην πόλη της Αίγινας (γεύμα, καφές).

– Επίσκεψη στο Κέντρο Περιθαλψής Αγρίων Ζώων και πουλιών.

20.30: Αναχώρηση για Πειραιά.

Δηλώσεις συμμετοχής στο τηλέφωνο: **6937 615559** (Στυλιανός Μόσχος) και στο τηλέφωνο της «Χ»: **210-3811302**.

Τα σχολιανά τους

του Θεόδωρου
Παντούλα,
διευθυντή του
περιοδικού
Manifesto

• Το πολιτικό σύστημα, με αφορμή την υπόθεση της Ζίμμενς, προσπαθεί να ξεπλύνει τις ενοχές του. ΟΛΟΙ γνώριζαν πολύ καλά και τις πηγές χρηματοδότησης των κομμάτων τους και τις πηγές πλουτισμού των ιδίων των κομματάνθρώπων. Γι' αυτό ακριβώς, εκτός από υποκριτικό, είναι και φαιδρό να παριστάνουν τους ανήξερους. Είναι οι κληπταποδοχοί της εξάρτησης και γι' αυτό είναι, εκτός από ανίκανοι και ακατάλληλοι για την ανασυγκρότηση του αναξιόπιστου πολιτικού συστήματος, που τους ανέ-

δειξε και το οποίο υπηρετήσαν.

• Το φαιδρό κράτος μας ομολογεί ξεκάθαρα την αδυναμία του να ασκήσει κοινωνική πολιτική και καταφεύγει στη συνδρομή των Μν Κυβερνητικών Οργανώσεων, που όχι σπάνια είναι το πρόπετασμα πολυεθνικών κολλοσσών και Μυστικών Υπηρεσιών. Μν Κυβερνητικές Οργανώσεις-σφραγίδες με ανύπαρκτο έργο καρπώνονται, χωρίς κανέναν έλεγχο, κυβερνητικό χρήμα. Μιλάμε για εκατομμύρια ευρώ, την ίδια ώρα που οι μισθωτοί πέννονται.

• Μόνο το υπουργείο Αποσκόλησης και μόνο για τη διετία 2006-2008 μοίρασε σε περίπου 300 ΜΚΟ 40 εκα-

τομμύρια ευρώ στο πλαίσιο του προγράμματος «Απασχόληση και επαγγελματική Κατάρτιση». Το υπουργείο Εξωτερικών—που δεν είναι ο μοναδικός χρηματοδότης των ΜΚΟ— σε μία μόνο δεκαετία (1998-2007) χρηματοδότησε κάποιες ΜΚΟ με 100 εκ. ευρώ!!!

• Τελευταία είναι η χώρα μας στα ποσοστά απορρόφησης κοινοτικών πόρων. Ήρθαμε όμως τρίτοι στη Γιουροβίζιον. Είναι και αυτό μια παρηγοριά—ειδικώς μετά τον ποδοσφαιρικό ευρω-διασυρμό.

• Έκλεισαν 36 βιβλιοπωλεία το πρώτο δίμηνο του 2008. Ο «αρμόδιος» υπουργός, ο κ. Λιάπης, χαμογελά για λόγους που μόνον ο ίδιος

γνωρίζει. Αλλά δεν είναι να περιμένεις και περισσότερα από έναν άνθρωπο με πανθομολογούμενη αδυναμία να κάνει μια κράτηση ξενοδοχείου μόνος του!

• Το ίδιο γελαστός, για ανεξήγητους επίσης λόγους, είναι και ο υπουργός Παιδείας κ. Στυλιανίδης. Εκτός και αν θεωρεί επιτυχία ότι επί των ημερών του συνεχίζεται η απαξίωση της δημόσιας παιδείας, ο θρίαμβος της παραπαιδείας και η επέλαση των ιδιωτικών κολληγιών.

• Τελείωσε σε πολυτελές ξενοδοχείο και το συνέδριο της τουριστικής Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Μ' ένα ανεληθίστο δελτίο Τύπου η Νομαρχία Αθηνών προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιο-

λόγητα: τη χρηματοδότηση του Συνεδρίου με 500.000 ευρώ.

• Στο ΠΑ.«ΣΟ».«Κ». κάποιον πιστεύουν ότι είναι σε σοσιαλιστικό κίνημα. Να 'ναι καλά οι άνθρωποι, μας κάνουν και γελάμε πότε-πότε...

• Υπάρχουν βιβλία χωρίς ημερομηνία λήξης. Ένα από αυτά είναι «Η γραμμή του ορίζοντος» του Χρήστου Βακαλόπουλου, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Εστία. Όσοι δεν το έχετε διαβάσει, διαβάστε το και όσοι το διαβάσατε, ξαναδιαβάστε το!

Άγγελος Δακουτρός
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται με ραντεβού:
Ζυμπρακάκη 59, Κ. Πατήσια
(πλησίον ηλεκτ. σταθμού Αγ. Νικολάου)
Τηλ.: 210.8310.210, Κιν.: 6944.2347.83

Στείλε τη συνδρομή σου Στείλε την εισφορά σου

Στους συνδρομητές και τους φίλους της «Χ» ή υπόμνηση. Η αποστολή της συνδρομής είναι απολύτως αναγκαία. Ιδιαίτερα την περίοδο αυτή, πού η ακρίβεια έχει αυξήσει σημαντικά το κόστος της έκδοσης, απευθύνουμε έκκληση σε όσους δεν έχουν αποστείλει τη συνδρομή τους να μην αμελήσουν. Ορισμένοι οφείλουν συνδρομές και παλαιότερων ετών. Αν λόγω ακρίβειας, δεν είναι σε θέση να εξωφλήσουν, ως στείλουν ένα μέρος της οφειλής τους.

Κατανοούμε τα προβλήματα πού υπάρχουν. Περιμένουμε και τη δική σας κατανόηση. Εκκλήση επίσης απευθύνουμε και σε όσους έχουν, δόξα τῷ Θεῷ, την οικονομική ευχέρεια να στείλουν μια έκτακτη εισφορά.

**Καλό καλοκαίρι
Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ**

Οι συγκριτικές επιδόσεις τους στο διαγωνισμό PISA του ΟΟΣΑ

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Κάθε τρία χρόνια μετά τους διαγωνισμούς 15/χρονων μαθητών (PISA) των χωρών του Όργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.) εξάγονται τα ανάλογα συμπεράσματα από τη συγκριτική εκτίμηση των αποτελεσμάτων. Βεβαίως οι συγκεκριμένες επιδόσεις των μαθητών ούτε πρέπει να παραθεωρούνται -κάθε άλλο- ούτε πρέπει να δαιμονοποιούνται και να θεωρούνται ως το ύψιστο κριτήριο παιδείας των Ελλήνων μαθητών. Οι συγκεκριμένοι διαγωνισμοί PISA (Διεθνές πρόγραμμα αποτίμησης μαθητών) του ΟΟΣΑ έχουν μία συγκεκριμένη φιλοσοφία και περιορίζονται σε όρισμένες μαθήσεις, όπως Μαθηματικά, Φυσικές Επιστήμες, Κατανόηση κειμένου, περισσότερο από τη σκοπιά της εφαρμογής τους σε προβλήματα της καθημερινότητας, δηλαδή από την άποψη της άμεσης αποτελεσματικότητάς τους. Το πρόβλημα της Παιδείας είναι

ευρύτερο και αφορά την πλατιά καλλιέργεια του πνεύματος, τη γνώση και αξιοποίηση της ιστορίας, την κοινωνική και πολιτική γνώση-αγωγή, την ευαισθησία και καλλιέργεια του νέου από τον πολιτισμό, τη φιλοσοφία, την τέχνη, τα κλασσικά και χριστιανικά γράμματα κ.ά.

Στά πρόσωπα αποτελέσματα του PISA (ΟΟΣΑ) οι Έλληνες μαθητές στον τομέα των φυσικών επιστημών πήραν μεταξύ των συνομηλικών 31 χωρών την 29η θέση με 473 μονάδες, ενώ τις δύο πρώτες έλαβαν η Φινλανδία

(563) και Καναδάς (534) και τις δύο τελευταίες Τουρκία (424) και Μεξικό (410). Θά ακολουθήσουν τα αποτελέσματα του διαγωνισμού για την Κατανόηση κειμένου και τα Μαθηματικά.

Αφύπνιση και συντονισμένες ενέργειες

Στά παραπάνω θέλουμε να κάνουμε μερικές επισημάνσεις:

1. Πρό δύο ετών η ύπαιρτος Παιδείας της Φινλανδίας σε έρωτήσεις δημοσιογράφου

άφηνησε ότι δύο είναι οι πρωταρχικές φροντίδες της χώρας της, η ουσιαστική παιδαγωγική και διδακτική επμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών (οι περισσότεροι έχουν master στην ειδικότητά τους) και η έγκαιρη κατάλληλη ψυχοπαιδαγωγική υποστήριξη κάθε μαθητή στη γνωστική και κοινωνική του πορεία, ώστε να μη αντιμετώπιζει ανυπερέβλητα εμπόδια.

2. Στην Ελλάδα, οι δαπάνες για την παιδεία κυμαίνονται περίπου στο 50% του Μ.Ο. των δαπανών πού διατίθενται για την παιδεία στις χώρες της Ε.Ε. (των 15). Πώς να επαρκέσουν, λοιπόν, τα χρήματα για συστηματικές επιμορφώσεις και εξειδικεύσεις των εκπαιδευτικών για τη βελτίωση της ποιότητας της διδασκαλίας και τη λειτουργία των εργαστηρίων;

3. Συνήθως και «καθ' ύποτροπή» τα σχολεία μας λειτουργούν, ιδιαίτερα στην αρχή του έτους και επί 1-2 μηνες, με έλλιπες προσωπικό και χιλιάδες κενές ώρες διδα-

σκαλίας. Όμως οι διορισμοί, οι μεταθέσεις ή αποσπάσεις πρέπει να γίνονται, τουλάχιστον τρεις μήνες πριν την έναρξη των μαθημάτων, ώστε τά σχολεία μας να λειτουργούν άρτια από την πρώτη μέρα.

4. Καί τό ουσιαστικό μας πρόβλημα: Δεν πρέπει να είναι μοναδικός μας στόχος να εισέλθουν στα ΑΕΙ/ΤΕΙ οι «καλύτεροι» μαθητές. Ο κυρίαρχος μας σκοπός πρέπει να είναι **όλοι οι μαθητές**, και οι θεωρούμενες «αδύνατοι» ή με προβλήματα μαθήσεως, να βοηθηθούν, ώστε να κατακτήσουν τις απαραίτητες γνώσεις με δημιουργικό τρόπο και όχι αποστηθίζοντας και να επικοινωνούν με τό περιβάλλον τους (κοινωνικό, ιστορικό, πνευματικό) ως ελεύθεροι και συνεργαζόμενοι πολίτες. Όλα τά παραπάνω απαιτούν άκοιμητη μέριμνα, υπευθυνότητα και αγάπη για τη νέα γενιά. Τό Υπουργείο Παιδείας άς αναλάβει τις ευθύνες του.

Θ. ΚΟΥΡΤΑΛΙΔΗΣ

του Πάννη Ζερβού

Του όσιου Σισώη του Μεγάλου. Κυριακή 6 Ιουλίου. «Όρων σε, τάφε, δειλιῶ (=τρομάζω με) σου την θέν και καρδιοστάλακτον δάκρυον χέω, χρέος τό κοινόφλητον (=οφειλόμενο από κοινού) εις νούν λαμβάνων· πῶς οὖν μέλλω διελθεῖν πέρας τοιούτων; Αἶ, αἶ θάνατε, τίς δύναται φυγεῖν σε;» Αὐτά τά λόγια εἶπε ὁ άσκητής Όσιος Σισώης ὁ Μέγας μπροστά στον τάφο του Μεγάλου Ἀλεξανδρου («του πάλαι ποτε διαλάμπαντος ἐν δόξῃ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων»), «τό άστατον του καιροῦ και της δόξης της προσκαιρου λυπηθείς.» (Από τό ΜΕΓΑ ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, έκδ. 1988). Ὁ Όσιος Σισώης ἔζησε στην Αἴγυπτο τόν 4ο αἰώνα μ.Χ. και ἦταν σύγχρονος του Μεγάλου Ἀντωνίου, κατά την περίοδο άκμης του Μοναχισμού. Λόγω της μεγάλης ταπεινοφροσύνης πού τόν διέκρινε, ἔλαβε από τό Θεο τό χάρισμα να άνασταίνει και νεκρούς.

Σκανδαλισμός από διακοινωνία στη Ρουμανία. Μεγάλη άναστάτωση ἔχει προκληθεί στη Ρουμανία από τη διακοινωνία του Μητροπολίτη Βανάτου κ. Νικολάου με οὐνίτη επίσκοπο και τό νούντισιο του Πάπα στις 25 Μαΐου 2008. Ἡ Σύναξη τῶν προκαθημένων τῶν Ἱερῶν Μονῶν του Ἁγίου Όρους καταδίκασε τό λυπηρό περιστατικό και ἔξεδωσε σχετική από 3.7.2008 άνακοίνωση, στην όποία μεταξύ άλλων αναφέρονται τά ακόλουθα: «Κοινή πεποίθηση τῶν Ὁρθόδοξων είναι ὅτι ἡ πλήρης δογματική ένότης ἐν τη Ὁρθόδοξῳ Πίστει είναι ἡ απολύτως απαραίτητος προϋπόθεση δι' οίανδήποτε ἐν τῷ μέλλοντι ἐκκλησιαστικήν ένωσησ τῶν μέχρι σήμερα διηρημένων από της Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἑτεροδόξων Χριστιανῶν. Ὡς μάλιστα ἔχει γράψει ὁ άείμνητος π. Δημήτριος Στανιλοάε: «Γιά την Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἡ «δια-κοινωνία», πού διαχωρίζει

την κοινωνία της θείας Εὐχαριστίας από την ένότητα της πίστεως και την ἐκκλησιαστική ένότητα, είναι άπαράδεκτη. Πόσσοτά είναι ένας κίνδυνος διαλύσεως της Ἐκκλησίας, διαλύσεως της ένότητας της πίστεως και διακοπής της θείας Εὐχαριστίας» (Γιά ένα Ὁρθόδοξο Οικουμενισμό, έκδ. Ἄθως, Πειραιεύς, 1976).

Φωτιές. Τίποτα δεν διδαχθήκαμε από τό περσινο δλοκαύτωμα τῶν δασῶν της Ἑλλάδας. Όσα δάση γλίτωσαν ἔμειναν άκαθάριστα, ἐνώ οί παράνομες χωματερές κυριαρχούν, λειτουργώντας ως δυνάμει ἐμπρηστικοί μηχανισμοί. Είναι άνάγκη ὁ κάθε πολίτης να πάρει στα χέρια του την υπόθεση «δάσος», ώστε να περιφρουρηθεί ὁ δασικός πλοῦτος της χώρας και να πεισθει ἡ τοπική αυτοδιοίκηση να κλείσει τό ταχύτερο τις παράνομες χωματερές, πού ἐκτός από την άπειλή του ἐμπρησμοῦ, υποθαμίζουν τό περιβάλλον και αποτελοῦν άκραίο δείγμα πολιτιστικής υποβάθμισης.

Τά «γυρίζει» ὁ Ὁμπάμα. Μέχρι τώρα, ὁ ὑποψήφιος για την προεδρία τῶν ΗΠΑ

Τό σύννεφο της φωτιάς φαίνεται άριστερά στο θουνό, με φόντο τό μνημείο της Μανιάτισσας γυναίκας σε άνάμνηση μιας μάχης έναντιόν του Ἱμπραήμ. Πολλοί είναι πού παραδέχονται ὅτι μόνον ἐπὶ τῶν ἐπιδρομῶν του Ἱμπραήμ εἶχε καεῖ ἡ Πελοπόννησος ὅπως τό 2007)

κων ὅτι προσπαθεί να θρει πρόοχημα για να αλλάξει τις αρχικές θέσεις του, φαίνεται ὅτι μάλλον ισχύει αυτό τό τελευταίο.

Ρεαλισμός για τό Ἰράν. «Πρόκειται για ένα πολῦ άσταθές μέρος του κόσμου και δεν ἔχει άνάγκη να γίνει άσταθέστερο», δήλωσε ὁ ναύαρχος Μάικλ Μάλεν, άρχηγός του Γενικού Ἐπιτελείου Ἐνόπλων Δυνάμεων τῶν ΗΠΑ, ὕστερα από μια περιοδεία στην Εὐρώπη και στο Ἰσραήλ για τό Ἰράν. Τόνισε επίσης, ὅτι «για μεγάλο διάστημα δεν εἶχαμε ιδιαίτερο διάλογο με τούς Ἰρανούς», ἐπκρίνοντας ἔμμεσα την πολιτική της κυβέρνησης Μπούς.

τά του Καίσαρος...

Μπάρακ Ὁμπάμα προέβαλλε ξεκάθαρη θέση την άποχώρηση τῶν αμερικανικών στρατευμάτων από τό Ἰράκ 16 μηνες μετά την ἔκλογή του. Ὅμως, στις 3 Ιουλίου, δήλωσε ὅτι ἐν ὄψει της προγραμματισμένης επίσκεψης στο Ἰράκ «...Εἶμαι βέβαιος ὅτι θά ἐνημερωθῶ περισσότερο, ώστε να ἔξακολουθῶ να ἐξειδικεύω την πολιτική μου». Ἄν και ὁ Ὁμπάμα ἀρνεῖται τις κατηγορίες τῶν Ρεπουμπλικανῶν

Κινδυνεύει ὁ Κορινθιακός. Ὁ Κορινθιακός κόλπος είναι μια κλειστή θάλασσα. Για τό λόγο αυτό θά ἔπρεπε να εἶχε τύχει μεγαλύτερης ποσοχής ἡ διαφύλαξη του περιβάλλοντος. Ἡδῆ, ἡ πλευρά της Πελοποννήσου παρουσιάζει τό «ισπανικό σύνδρομο», ὄντας χτισμένη ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη με παραθεριστικές κατοικίες. Ἡ πλευρά της Στερεάς είναι πολῦ ἀπόκρημη για κάτι τέτοιο. Ὅμως, διαθέτει βαριά βιομηχανία με προεξάρχουσα την επεξεργασία του Ἀλουμινίου, και την ἀπόθεση τῶν κόκκινης λάσπης στον πυθμένα του κόλπου της Ἀντίκυρας. Ἐπισημως άκουγεται ὁ ισχυρισμός ὅτι ἡ λάσπη είναι ἀβλαβής, πράγμα πού ἀμφισβητεῖται. Ἡδῆ, σχεδιάζεται ἡ δημιουργία θερμοηλεκτρικής μονάδας παραγωγής ρεύματος στο ἴδιο σημείο, πού θά ἔχει ἀποτέλεσμα την περαιτέρω ἐπιβάρυνση της θάλασσας, αλλά και της ἀτμόσφαιρας. Ἡδῆ, πρωτοβουλίες πολιτῶν και από τις δύο ὄχθες του κόλπου συντονίζονται για να ἀποτρέψουν τη σχεδιαζόμενη ἐπιβάρυνση του περιβάλλοντος.

4η Ἰουλίου. Μπορεί ἡ 4η Ἰουλίου να είναι ἔθνική ἑορτή τῶν ΗΠΑ, αλλά ἔγινε και ἐπέτειος της μοναδικής ἐπιτυχίας του ἑλληνικού ποδοσφαίρου με την κατάκτηση του «EURO» τέτοιος μέρες τό 2004. Είναι ἐπέτειος και άλλης μιας μεγάλης διεθνούς ἐπιτυχίας, της νίκης του Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς ἐπὶ της «Σάντος» του Πελέ τό 1961 με 2-1. Ἄσχετα ἂν ὁ άγώνας ἐκείνος ἦταν φιλικός, πῆρε τότε μεγάλη προβολή, διότι τά διεθνή πρωταθλήματα δεν ἦταν τόσο διαδεδομένα. Ἐξάλλου, ἡ «Σάντος» ἦταν τότε ἡ ὁμάδα με τούς καλύτερους παίκτης στον κόσμο. Ὅπως και ἡ Ἐθνική μας ὁμάδα, ὁ Ὀλυμπιακός βασίστηκε στην άμυνά του και στην ἐξουδετέρωση του Πελέ από τόν Κώστα Πολυχρονίου.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Ἀμφισβήτηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ νέος τρόπος λειτουργίας;

Επιμέλεια: Ζ. Διαβατηνού

Στην εκλογή τριών Μητροπολιτών προχώρησε η Σύνοδος της Ιεραρχίας, σε έκτακτη σύγκλησή της, στις 24 Ιουνίου. Έτσι, ο αρχιμ. Θεόφιλος Μανωλάτος ψηφίστηκε νέος Μητροπολίτης Λευκάδος και Ιθάκης, με ψήφους 55 έναντι 35 του αρχιμ. Νικηφόρου Ασπρογέρακα και 30 ψήφων του μητροπολίτη Αχελώου κ. Ευθυμίου, τον οποίο, λέγεται, ότι πρότεινε ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος.

Για τη Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας εξελέγη, όπως αναμενόταν, ο αρχιμ. Γεώργιος Μαντζουράνης, ηγούμενος της μονής Οσίου Λουκά, με 67 ψήφους, ενώ για τη Μητρόπολη Παροναξίας εκλέχθηκε ο αρχιμ. Καλλιπίνικος Δεμενόπουλος με 44 ψήφους, ενώ 25 ψήφους έλαβε ο Επίσκοπος Διουαλείας κ. Δαμασκηνός, πρόταση, όπως πάλη λέγεται, του Αρχιεπισκόπου.

Φαίνεται όμως, ότι μάλλον είχαμε να κάνουμε με χαλαρή ψήφο, καθώς δεν φαίνεται να δόθηκε «γραμμή» από την πλευρά του κ. Ιερωνύμου. Ο Τύπος των ημερών είδε «αμφισβήτηση» του Αρχιεπισκόπου από το σώμα της Ιεραρχίας, αμφισβήτηση που ωστόσο δεν φαίνεται να καταγράφηκε.

Αυτό που φάνηκε ίσως, είναι ένας νέος τρόπος λειτουργίας της Συνόδου, όπου προτείνεται να φύγουμε από την «ενός ανδρός αρχή», για να βρούμε τη —χαμένη στις γραφειοκρατίες— συνοδικότητα. Αυτήν εγγείλη, άλληωστε, από την πρώτη

στιγμή ο νέος Αρχιεπίσκοπος. «Δεν υπάρχουν περιθώρια για ατομικούς σχεδιασμούς και μεμονωμένες αυτόνομους χαρακτήρα πρωτοβουλίες», όπως το είπε ο Αρχιεπίσκοπος στη Σύνοδο.

Εμείς θα σταθούμε στα όσα σημαντικά είπε ο κ. Ιερώνυμος στην ομιλία του, προτείνοντας, μεταξύ άλλων, την τακτική σύγκληση της Ιεραρχίας δύο φορές το χρόνο, αντί μίας, «ώστε», όπως είπε «να επεξεργάζεται και να τοποθετείται συλλογικά και εμπειριστικά επί των σοβαρών ζητημάτων», με στόχο το Σώμα της Ιεραρχίας «όχι απλώς να τα καταγράφει ή να τα αναπτύξει ή να τα επεξεργασθεί θεωρητικά, αλλά να τα ενδύσει με το ένδυμα του Χριστού και να τα κάνει χρήσιμα στο εκκλησιαστικό μας γίγνεσθαι».

Η Εισήγηση-εξήγηση του Ιερωνύμου

«Η μέχρι στιγμής σιωπή μου δεν

είναι παθητική, αλλά εκούσια και συνειδητή επιλογή, υπό το κράτος βαθιάς περισυλλογής και επιγνώσεως των προβλημάτων», υπογράμμισε στην εισήγησή του προς τη Σύνοδο ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος.

«Τα σύγχρονα δεδομένα δεν επιτρέπουν την πολυτέλεια αποσπασματικών, πρόχειρων, βεβιασμένων και αβασάνιστων απαντήσεων στις εντός και εκτός των τειχών μας συσσωρευμένες προκλήσεις και εκκρεμότητες», όπως είπε ο Αρχιεπίσκοπος.

«Σήμερα, ίσως όσο ποτέ άλλοτε, απαιτείται νηφάλιος, ουσιαστικός, θεολογικά κατοχυρωμένος, ενδεδειγμένος και ρεαλιστικός σχεδιασμός, για να σταθούμε με συνέπεια στο ύψος των απαιτήσεων της αποστολής μας», συνέχισε ο Μακαριώτατος και πρόσθεσε:

«Θέλω να είναι σαφές ότι η μέχρι στιγμής σιωπή μου δεν είναι παθητική, αλλά εκούσια και συνειδητή επιλογή, υπό το κράτος βαθιάς περισυλλογής και επιγνώσεως των προβλημάτων και των προκλήσεων, που καλούμαστε να διαχειριστούμε. Υπάρχει καιρός του θαλέιν και καιρός του σιγάν.

«...Κούφια λόγια»

«Η Εκκλησία δεν φοβήθηκε, ούτε φοβάται να υπερασπιστεί την αλήθεια της έναντι οιοδήποτε θεσμού ή προσώπου, που παρουσιάζεται να την υπονομεύει ή να την απειλεί. Όμως οι μεμονωμένες δονκιωτικές υπερβολές και παρεμβάσεις και οι

αυτονομημένες αγωνιστικές εξάρσεις, όταν μάλιστα δεν είναι εντελώς σαφές εάν αντανακλούν κυρίως ατομικές φιλοδοξίες ή στόχους και πάντως δεν υπηρετούν εντέλει το καλώς νοούμενο συμφέρον της Εκκλησίας, δεν συνιστούν καλὰ έργα. Τέτοια φαινόμενα θέτουν σε κίνδυνο και υποσκάπτουν την εγκυρότητα και τη σοβαρότητα των θέσεων μας έναντι της σύγχρονης πραγματικότητας, αφού συνεπάγονται τελικά τη συγκαταρτίθιση των εκκλησιαστικών απόψεων και τοποθετήσεων ανάμεσα στις ποικίλες λαϊκιστικές ή αντιδραστικές απόψεις, που προσφέρουν προς κατανάλωση τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Η Εκκλησία δεν νομιμοποιείται να λείπει κούφια λόγια, θορυβώντας ως κύμβαλο αλαλάζον, αλλά οφείλει να έχει λόγο ουσιαστικό, αγαπητικό και σωστικό και πάντως όχι συνθηματολογικό, εκκοσμικευμένο και διασπαστικό».

«Εν ολίγοις, έχουμε χρέος να εγκαταλείψουμε το "Εγώ" και να κινηθούμε στο πλαίσιο του "Εμείς"», όπως είπε ο κ. Ιερώνυμος, ο οποίος, αφού περιέγραψε «το έλλειμμα ουσιαστικής συνοδικότητας, στην ευρεία και ουσιαστική της διάσταση», είπε:

«Πιστεύω ότι είναι καιρός να υπερβούμε τις κακές μας συνήθειες, τις προσωπικές μας εξάρσεις, να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων και να συναντηθούμε στο "εμείς".

Τέσσερις προτάσεις προς «παντογνώστες»

Ο Αρχιεπίσκοπος συνόψισε σε

τέσσερα σημεία τις προτάσεις του:

«1. Η Σύνοδος της Ιεραρχίας δεν πρέπει να συγκαλείται με μοναδικό έργο τις εκλογές αρχιερέων, αλλά συστηματικά δύο φορές κατ' έτος, ώστε να επεξεργάζεται και να τοποθετείται συλλογικά και εμπειριστικά επί των σοβαρών ζητημάτων.

«2. Χρειάζεται να επανεξετάσουμε τη στελέχωση, τη δομή και τη λειτουργία των Συνοδικών Επιτροπών, ώστε να λειτουργούν όντως προπαρασκευαστικά και ουσιαστικά, προετοιμάζοντας τα προς συζήτηση από την Ιεραρχία θέματα.

«3. Να προετοιμάζουμε και να συναποφασίζουμε τα θέματα που χρήζουν επεξεργασίας εγκαίρως, ώστε σε κάθε σύγκληση της Ιεραρχίας να κατάρτιζεται ήδη και κατά το δυνατόν στο μεγαλύτερό του μέρος ο κατάλογος των θεμάτων της επόμενης Συνόδου της Ιεραρχίας.

«4. Είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε παντογνώστες, καθώς και ότι η σύγχρονη πραγματικότητα είναι περιπλοκότερη, απαιτητικότερη και διαφορετικότερη απ' ό,τι γνωρίζαμε και με ό,τι διαλεγόμαστε ακόμη και στο σχεδόν πρόσφατο παρελθόν. Επομένως, η αξιοποίηση όσων μελών της Εκκλησίας είναι δυνατό να μας βοηθήσουν στο δύσκολο έργο μας, δεν είναι επιβεβλημένη μόνο από το συνοδικό ήθος, αλλά και από την αντικειμενική πραγματικότητα», κατέληξε, στην ομιλία του προς τη Σύνοδο ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος.

Ανακοίνωση

Από το Γενικό Εκκλησιαστικό Λύκειο-Γυμνάσιο Αθηνών (οδός Δεινοκράτους 68, Κολλωνάκι) γνωστοποιείται ότι στο πλαίσιο αναβάθμισης της Εκκλησιαστικής Εκπαιδεύσεως, θα λειτουργήσουν και κατά το σχολικό έτος 2008-09 στον ίδιο χώρο και τις ίδιες πρωινές ώρες Γυμνάσιο και Λύκειο υπό ενιαία Διεύθυνση, με την ευθύνη του υπουργείου Παιδείας και την ευλογία της Εκκλησίας.

Το Σχολείο είναι δημόσιο και ισότιμο με όλα τα γενικά σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαιδεύσεως, με ειδικά επιλεγμένους έμπειρους εκπαιδευτικούς, άριστα οργανωμένα εργαστήρια Φυσικοχημείας και Πληροφορικής και ειδικά διαμορφωμένο Παρεκκλήσι για τις Ιερές Ακοιουθίες.

Γονείς και μαθητές, κληρικοί και λαϊκοί και όσοι άλλοι αναζητούν ένα Πρότυπο Εκπαιδευτήριο, για να φοιτήσουν δωρεάν, σε ήρεμο φυσικό και πνευματικό περιβάλλον, στο κέντρο της Αθήνας, ασ γνωρίζουν ότι μπορούν να φοιτήσουν στα Εκκλησιαστικά Σχολεία των Αθηνών.

Οι εγγραφές των μαθητών στις πρώτες (Α') Τάξεις Γυμνασίου και Λυκείου, θα αρχίσουν στις 20 Ιουνίου 2008.

Για περισσότερες πληροφορίες, καθημερινά στο τηλ.: 210-7245401.

Με το δικό τους ξεχωριστό τρόπο, οι Γκανέζοι εόρτασαν την Κυριακή 29 Ιουνίου τα 25 χρόνια Ορθοδοξίας στη χώρα τους, παρουσία του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεοδώρου και αρχηγών τοπικών φυλών, με τα εγκαίνια του νεόδμητου ναού των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στην πόλη Λάτε.

Οι κάτοικοι της περιοχής κατέκλυσαν με τις παραδοσιακές ενδυμασίες τους το ναό, δημιουργώντας μια μο-

25 χρόνια Ορθοδοξίας στη Γκάνα

ναδική εικόνα. Ο κόσμος τραγουδούσε μαζί με τη χορωδία, αλλά και κάποιες φορές χτυπούσε τα χέρια του στους ρυθμούς της μουσικής, ιδιαίτερα όταν ο Πατριάρχης έχρισε με το σπόγγο τις τέσσερις άκρες του ναού με τα αρχικά γράμματα του Ιησού Χριστού ή όταν χάρισε το πατριαρχικό μπαστούνι του στον αρχηγό της τοπικής φυλής του Λάτε,

σε ένδειξη φιλίας και αγάπης.

Ο αρχηγός της τοπικής φυλής μίλησε στις εκδηλώσεις έξω από το ναό λέγοντας: «Μακάρι η Ορθοδοξία να είχε επεκταθεί σε ακόμη περισσότερα μέρη στην Γκάνα», ενώ εξέφρασε τις ευχαριστίες του για την τεράστια προσφορά της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η Ορθοδοξία έφτασε στην περιοχή το 1983, όταν ο μη-

τροπολίτης Άγκρας Ειρηνάιος βάπτισε, μέσα σε μία μέρα, 1.500 άτομα. Θέλοντας να τιμήσουν τη μνήμη του αιμνήστου Ιεράρχη, οι ντόπιοι ανήγειραν ένα μνημείο για το έργο του, το οποίο αποκάλυψε ο Πατριάρχης Θεόδωρος.

«Ευχαριστούμε την Ορθόδοξη Εκκλησία, όχι μόνο για το ναό που έκτισε, αλλά κυρίως για τη δημιουργία του πρώτου

δημοτικού σχολείου που μας έφτιαξε, το οποίο αναπτύχθηκε και σε γυμνάσιο και έδωσε τη δυνατότητα σε πολλούς ντόπιους, κυρίως νέους, να πετύχουν μέχρι και στην ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση της χώρας, καταλαμβάνοντας τώρα σημαντικές θέσεις», είπε χαρακτηριστικά ο αρχηγός της τοπικής φυλής.

(Α.Π.Ε.)

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΥΣΤΑΚΗ

Ἡ σκοτεινὴ αἴρεση τῶν Χιλιαστῶν

Ἡ Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Γερασίμου Ἰορδανίτου Ἱεροσολύμων κυκλοφορεῖ τὴν πολὺ ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ πολυγραφότατου Δρος Γεωργίου Μουστάκη, θεολόγου, κοινωνιολόγου.

Ὁ συγγραφέας, μὲ συντομία ἀλλὰ καὶ πληρότητα, δίδει στὸν ἀναγνώστη τὴν οὐσία τῆς διδασκαλίας τῶν Χιλιαστῶν-Ἰεχωβάδων καὶ ἀποδεικνύει μὲ τρόπο κατανοητὸ καὶ πειστικὸ τὴν πλάνη-αἵρεσή τους, προβάλλοντας ταυτόχρονα τὴν Ἀλήθεια τῆς Μιάς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀξίζει ιδιαίτερης προσοχῆς ἡ σειρά

ἐπιχειρημάτων ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, πού παραθέτει ὁ Γ.Μ., κατὰ τῆς πλάνης τῶν Χιλιαστῶν νὰ ἀπαγορεύσουν τὴ μετὰ τὴν αἵματος, ἀκόμα καὶ τὴν περίπτωσή πού ἡ ἄρνησή τους αὐτὴ ὀδηγεῖ στὸ βέβαιο θάνατο τοῦ ἀσθενοῦς. Ἡ ἄρνηση γιὰ μετὰ τὴν αἵματος δὲν περιορίζεται στὸν ἴδιο πού τὴν ἀρνεῖται, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ στὸ ἀνήλικο παιδί του!

Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα τοῦ ἀξιόλογου πονήματος:

— Ἡ τακτικὴ καὶ τὸ σύστημα προπαγάνδας τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά».

— Ἐνας συγγραφέας μιλάει γιὰ τὸ

πὼς ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τὴν πλάνη τῶν Χιλιαστῶν.

— «Τὰ πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε».

— Γράφει ἡ Γραφή ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Τριάδα:

— Εἶναι ὁ Χριστὸς κτίσμα τοῦ Θεοῦ ἢ ὁ ἴδιος ὁ Θεός;

— Ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου κ.ἄ.

Μιά ἀρετὴ τοῦ βιβλίου εἶναι ὅτι τὸ ὄψος του δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ κατάρεις καὶ ἀφορισμούς. Ἀντίθετα, ἀπευθύνεται μὲ ἀγάπη καὶ πειθῶ στους «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ τοὺς καλέσει σὲ προβληματισμό, χωρὶς φανατισμό, γιατί ἔτσι θὰ βροῦν τὴν Ἀλήθεια, πού εἶναι ὁ Χριστός.

M.M.M.

Οι ευρωπαϊκοί λαοί αντίθετοι στην εθνική ισοπέδωση

του Απόστολου Παπαδημητρίου

Τον περασμένο Δεκέμβριο συνέβη πραξικόπημα σε βάρος των λαών της Ευρώπης από τους υποτιθέμενους εκπροσώπους αυτών στην Ε.Ε. Το αδιέξοδο, στο οποίο είχε περιέλθει η ευρωπαϊκή εξουσία, μετά τα αρνητικά για το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο δημοψηφίσματα των λαών Γαλλίας και Ολλανδίας, επιχειρήθηκε να υπερπηδηθεί με τη λεγόμενη Ευρωπαϊκή Συνθήκη (Οι διαχειριστές της εξουσίας είναι εμπνευσμένοι νονοί!). Ευτυχώς, σε κάποιες χώρες λειτουργούν ακόμη σε ικανοποιητικό βαθμό οι δημοκρατικές διαδικασίες. Σε μία από αυτές, την Ιρλανδία, η κυβέρνηση της χώρας εξήγγειλε δημοψήφισμα για την αποδοχή ή απόρριψη της Συνθήκης και το αποτέλεσμα αυτού αποτέλεσε τον τρίτο κατά σειρά κόλαφο κατά της ευρωπαϊκής εξουσίας. Ο Ιρλανδικός λαός απέρριψε τη Συνθήκη, επειδή, με βάση αυτή, μειώνονται τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας τους και το δικαίωμα έκφρασης των πολιτών για σειρά ζητημάτων που πραγματεύονται οι ευρωπαϊκές συνθήκες.

Όπως και κατά το παρελθόν, οι υπέρμαχοι της συνθήκης θα προβούν σε αναλήψεις της αποτυχίας και θα εστιάζουν την προσοχή τους στην καταγγελία της ανίερης συμμαχίας των άκρων. Είναι βέβαια αναμφισβήτητο ότι κατά της ευρωπαϊκής ισοπέδωσης (ή καταδράσης) ή ομοιομορφίας, κατά τον πλέον επιεική όρο, μάχονται τα άκρα, εθνικιστικό και κομμουνιστικό, το δεύτερο με αισθητή την τάση επανακατάληψης της αξίας της πατρίδας, αξίας η οποία είχε ενταφιαστεί από το διεθνιστικό όραμα του κομμουνισμού. Αλλά αυτά τα δύο άκρα κατά τις εθνικές Εκλογές, στην έκταση του συνόλου των χωρών της Ε.Ε., δε συγκεντρώνουν καν το 10% των ψήφων των εκλογέων. Από την άλλη, δεν διαφαίνεται κάποια προσέγγιση των άκρων, ώστε να γίνεται λόγος για κοινούς αγώνες ή ανίερους συμμαχίες. Κάθε σχηματισμός αντικείμενος στην εξαφάνιση της εθνικής ταυτότητας της χώρας, στην οποία δραστηριοποιείται, κινείται αυτοτελώς και φυσικά δεν είναι αυτός που επηρεάζει πρωτίτως τη γνώμη των απλών πολιτών, οι οποίοι εξακολουθούν στη μεγάλη τους πλειοψηφία να ενισχύουν τα κόμματα εξουσίας, τα οποία αποδέχονται την ευρωπαϊκή πολιτική της καταδράσης, όπως γράψαμε. Και αυτό θα συνεχίσει να γίνεται για κάποιο ακόμη διάστημα, ώπου να γίνουν πλήρως ορατές οι συνέπειες της πολιτικής αυτής για τους λαούς της Ευρώπης.

Εκείνο που θα θέλαμε να παρατηρήσουμε είναι ότι πρωτοπόρος στην άρνηση του Συντάγματος υπήρξε ο ολλανδικός λαός, ακολουθούμενος από το γαλλικό. Πρόκειται για δύο λαούς, οι οποίοι δεν διακρίνονται ιδιαίτερα για το σεβασμό τους στις παραδόσεις τους, αν υπάρχουν τέτοιες, ιδιαίτερα στον πρώτο. Οι κοινωνίες τους χαρακτηρίζονται

από ελευθεριότητα και η αποσύνθεση του κοινωνικού ιστού είναι έκδηλη σε πολλούς τομείς. Και όμως, η τοποθέτησή τους απέναντι στα τεκταινόμενα στην Ε.Ε. εκφράζουν έντονη την καχυποψία τους για την ορθότητα της ευρωπαϊκής πολιτικής. Συνεπώς ο μέσος πολίτης στις χώρες που προαναφέραμε, διαθέτει ακόμη κριτικό νου και δεν έχει υποκύψει στην «Κίρκη», προκειμένου να αποκτήσει νοοτροπία Αμερικανού πολίτη. Η Ιρλανδία είναι χώρα σημαντικά διαφορετική. Ο λαός της εκδηλώνει ακόμη έντονη θρησκευτικότητα. Στη χώρα αυτή δεν έχουν ακόμη νομιμοποιηθεί οι αμβλιώσεις. Συνεπώς μία ακόμη διάσταση, την οποία συνήθως οι αναλυτές παραβλέπουν, είναι η θρησκευτική. Η Ε.Ε. είναι φορέας του θρησκευτικού συγκρητισμού και υποστηρικτής των αμβλιώσεων των θρησκευτικών διαφορών υπό το πρόσχημα της ειρηνικής συνύπαρξης. Αλλά πολίτες με σεβασμό προς τη θρησκευτική παράδοση των προγόνων τους, υπάρχουν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Πρόσφατα συνάντησα Άγγλο μοναχό στο Άγιον Όρος, ο οποίος μου είπε: «Μή φαντάζεστε πως όλοι οι Άγγλοι συμφωνούν με την πολιτική του Μπλερ. Υπάρχουν πάρα πολλοί που διαφωνούν». Στην κατάσταση αυτή, οι Χριστιανικές Ομοιογένειες και η Ορθόδοξη Εκκλησία θα μπορούσαν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στον επαναπροσανατολισμό των παρκαμασμένων ευρωπαϊκών λαών. Δυστυχώς όμως, φαίνεται να διαγκωνίζονται για μια σημαίνουσα θέση στο πανθρησκευτικό στερέωμα της νέας τάξης πραγμάτων. Έτσι, οι λαοί αγωνίζονται, κατά κανόνα, τον καλό αγώνα της αντίστασης στην παγκοσμιοποίηση μόνοι και αβοήθητοι!

Οι εξελίξεις είναι πλέον γοργότατες. Η περίοδος των παχειών αγελάδων για τους προνομιούχους λαούς των αναπτυσσόμενων οικονομικά, χάρη στην αποικιακή εκμετάλλευση, χωρών παρήλθε. Οι άπληστοι κυρίαρχοι του Κεφαλαίου δεν έχουν πλέον διάθεση να διανέμουν ποσοστά από τα κέρδη τους στους λαούς, καθώς και το αντίπαλο δέος, ο Κομμουνισμός, εξέλιπε. Στη μανία τους για αύξηση των κερδών, κερδοσκοπούν σε βάρος των λαών, μέσω του πανάθλιου οικονομικού παιχνιδιού, που αποκαλούν «ελεύθερη α-

γορά». Στο παιχνίδι αυτό, που παίζεται χωρίς δαιτητή, αφού από το Κράτος έχει αφαιρεθεί η σφυρίχτρα, οι «αντίπαλοι» έχουν συνασπιστεί κατά της «κερκίδας» των αφελών θεατών, που αδυνατούν ή δεν θέλουν να κατανοήσουν την απάτη! Το πετρέλαιο αναφλέγει τις ασθενείς οικονομίες, η ανάγκη εισαγωγής φθηνών εργατικών χεριών από τις λιμοκτονούσες χώρες προβάλλεται ως αδήριτη, άσχετα αν συντελεί στην αύξηση της ανεργίας και την αποσύνθεση, μακροπρόθεσμα, του κοινωνικού ιστού. Το Κεφάλαιο (άμεσα, λόγω προσδοκώμενης αύξησης της εκμετάλλευσης) και μερίδα απάτριδων «προοδευτικών» [έμμεσα, μέσω του προπαγανδισμού της πολυπολιτισμικής κοινωνίας, αντί της καταγγελίας της εκμετάλλευσης στους τόπους προέλευσης των μεταναστών], ευνοούν τη μετανάστευση, την οποία διαχειρίζεται το οργανωμένο έγκλημα, απαιτώντας από τους απόκληρους να καταβάλουν το ακριβότερο εισιτήριο χωρίς εγγύηση τερματισμού του ταξιδιού.

Η Ε.Ε. δείχνει σαφέστατα ίχνη παρακμής, τα οποία επιχειρεί επιδέξια να εξουσία να συγκαλύπτει και να παραμυθιάζει τους λαούς, με τον ισχυρισμό ότι όλα βγαίνουν καλώς! Το φλέγον πρόβλημα της δημογραφικής συρρίκνωσης πλείστες κυβερνήσεις, μεταξύ των οποίων και της χώρας μας, αποφεύγουν να αντιμετωπίσουν συστηματικά και με συνέπεια. Ο Νεοέλληνας εκμαυλίζεται, για να αποβάλει και τα τελευταία στοιχεία της μακρόχρονης παράδοσής του, μιμούμενος δουλική την παρκαμασμένη Δύση στο φκισιδωμά της. Το ήθος είναι το μονίμως ζητούμενο, τα ιδανικά φυγαδεύτηκαν προς άγνωστη κατεύθυνση, η διαπλοκή εξουσίας και Κεφαλαίου είναι προκλητική, η νεολαία εκβιάζεται στα κοινωνικά θερμοκήπια να αποδώσει καρπούς κακίας! Και όμως, πιστεύω απόλυτα ότι αυτός ο λαός θα έδιδε, μέσω της κλήσης, ισχυρό «όχι» στη Συνθήκη, όχι ανάλογο προς εκείνο των Κυπρίων αδελφών μας στο σχέδιο Ανάν και των λαών των χωρών, τους οποίους οι κυβερνώντες σέβονται ακόμη στοιχειωδώς. Αλλά, γιατί να γίνει στη χώρα μας δημοψήφισμα; Μήπως εδώ εγκαθιδρύθηκε για πρώτη φορά στον πλανήτη η δημοκρατία;

Γιά μία στρατηγική έ

Οι ειδικοί αναλυτές, οι πολιτικοί, οι οικονομολόγοι, οι εκπαιδευτικοί και οι κοινωνιολόγοι ή νομικοί μπορούν και οφείλουν εμπεριστατωμένα να εξετάζουν τη Μεταρρυθμιστική Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (της Λισσαβόνας, 2007), μελετώντας παράλληλα και τις πολιτικές αποφάσεις ή παρεμβάσεις των κοινοτικών οργάνων της Ε.Ε., αλλά και την πολιτική των κρατών-μελών της.

Όμως και ως άπλοιοι αλλά ενεργοί πολίτες, οφείλουμε να παρακολουθούμε άγρυπνα, να προβληματιζόμαστε και να κάνουμε κριτική ή προτάσεις με την ευθύνη της συμμετοχής στα κοινά, αλλά και με γνώμονες τα εθνικά δίκαια, την κοινωνική δικαιοσύνη και τη συνεργασία των λαών για την ειρήνη.

Με αυτή την αφετηρία θέλουμε, με αφορμή την Ε. Συνθήκη να κάνουμε σχόλια και προτάσεις από τις στήλες της Χριστιανικής, συνεχίζοντας την προβολή θεμάτων της Ε.Ε., έφ' όσον μάλιστα εκκρεμεί(;) ή έγκριση της Συνθήκης από τους λαούς με δημοψήφισμα, ενώ το 2009 θα διεξαχθούν οι Ευρωεκλογές.

‘Η στάση της Χ.Δ.: ‘Ο έλληνορθόδοξος τρόπος

Θέλουμε πρώτα να υπενθυμίσουμε τη μέχρι σήμερα στάση της Χ.Δ. σε σχέση με την ΕΟΚ και έπειτα την Ε.Ε.

Είναι γνωστό ότι η πολιτική της Χ.Δ. εμπνέεται από το Ευαγγέλιο και την ‘Ορθοδοξία, ώστε η ελευθερία των προσώπων, η κοινωνική δικαιοσύνη και ο αλληλοσεβασμός, καθώς και η συνεργασία των λαών να είναι το όραμα της και όχι ο κοινωνικός δαρβινισμός και τα ανεξέλεγκτα κέρδη των ισχυρών.

Με αυτό το πνεύμα, παλαιότερα, έκανε κριτική τόσο του κομμουνιστικού καθεστώτος της δικτατορίας του προλεταριάτου, όσο και του καπιταλιστικού φιλελεύθερου κοινωνικού συστήματος, προκρίνοντας μία δημοκρατία με κοινωνικά προσανατολισμένη οικονομία, προβάλλοντας δηλαδή ένα δημοκρατικό σοσιαλισμό - κοινωνισμό, με πρότυπο τις χριστιανικές κοινότητες.

Όμολογουμένως αρχικός στόχος της ΕΟΚ της «Δύσης» ήταν να «χτυπήσει» κυρίως την κομμουνιστική «Ανατολή», οργανώνοντας μία ευρύτερη έλευ-

θηρη (ανεξέλεγκτη) ‘Αγορά, ενισχύοντας έτσι τις δυνάμεις του κεφαλαίου και συμπίεζοντας τα δικαιώματα των λαϊκών τάξεων.

‘Η Χ.Δ. δέν πρεσβεύει τά δόγματα: «‘Ανήκομεν εις την Δύσιν» ή «‘Ανήκομεν εις την ‘Ανατολήν», όπως επενδύθηκαν από νέες υλιστικές ιδεολογίες. Θέλαμε πάντα να λειτουργούμε πνευματικά και κοινωνικά (πολιτικά) με ανοικτούς ορίζοντες και διαλεκτικό τρόπο, με σεβασμό στην παράδοσή μας, αλλά και συνομιλώντας με άλλους γειτονικούς κυρίως πολιτισμούς, επιδιώκοντας συνθέσεις και υπερβάσεις μεταξύ ‘Ανατολής και Δύσης, Βορρά και Νότου. ‘Ο ‘Αριστοτέλης μίλησε για την ‘Ελλάδα ως χώρα του «μεταξύ» και ο Πλάτωνας υποστήριξε: «‘Ο,τι δεχτούν οι ‘Ελληνες από τους ξένους λαούς, με τον καλύτερο τρόπο τό μεταμορφώνουν σε τελειότητα». Και ή ορθόδοξη παράδοσή μας εμπνέει «όλα να τά υποβάλουμε σε δοκιμασία και έλεγχο και να κατακτάμε μόνο τό αποδεχόμενα καλό». Στην ιστορία μας τέτοιοι αγώνες δημιουργήσαν τον ανοικτό δημιουργικό πολιτισμό μας. ‘Η άκριτη όμως μίμηση ή υποταγή σε στερεότυπα προκαλούν δουλεία και στασιμότητα.

‘Από τη Διακήρυξη στό Α’ Συνέδριο

Στη Διακήρυξη της (1975) ή Χ.Δ. τασσόταν «υπέρ του χριστιανικού κοινωνισμού και της ειρήνης ανάμεσα στους λαούς, της προσέγγισης και συνεργασίας τους έξω από συνασπισμούς».

Και τονίζε ότι «ή κατοχύρωση των κοινωνικών κατακτήσεων του λαού δέν συμβιβάζεται με τό καθεστώς υποτέλειας στα ξένα συμφέροντα». Με αυτό το πνεύμα, στη συγκυρία εκείνη, δεχόταν «ένταξη στην Ευρώπη και αγώνα ή Ευρώπη του Κεφαλαίου να γίνεται κάθε μέρα και περισσότερο Ευρώπη των λαών».

Στό Α’ Συνέδριο (1979) άσκήθηκε πίο έντονη κριτική στην ΕΟΚ: «‘Η Χ.Δ. πιστεύει ότι, ανεξάρτητα από τις προθέσεις των ιδεολογικών-προδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει καταστεί ιστορικά... μέσο για την αναπαραγωγή των αξιών του ‘Αστισμού και αποτελεί κίνδυνο για την αυτόνομη κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας. Έξω από τις δομές της ΕΟΚ, ή χώρα θα κατοχυρώσει καλύτερα την έλληνική φυσιογνωμία και

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Εθνικής εναλλακτικής πολιτικής

ιδιαιτερότητά της και διατηρώντας ανοικτές σχέσεις συνεργασίας με όλους τους λαούς, χωρίς δεσμεύσεις, θά μπορούσε να χαράξει, όταν τό θελήσει ο λαός της, με δικά του κριτήρια... τό δρόμο πρὸς τόν ἀληθινό Σοσιαλισμό».

Ἀντίσταση στήν ΕΟΚ καί Κοινό Εὐρωπαϊκό Σπίτι

Στό Β' Συνέδριο τῆς Χ.Δ. (1984), μετά τήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στήν ΕΟΚ (1980), διαπιστώναμε τήν πρόσδεση τῆς ΕΟΚ στήν ἀμερικανική πολιτική, τήν ἀδιαφορία τῆς γιά τήν Κύπρο καί τήν Παλαιστίνη καί, ἐπομένως, τήν ἀθέτηση τῶν διακηρυσζών τῆς γιά δημοκρατία καί αὐτοδιάθεση τῶν λαῶν.

Μέ τούς μηχανισμούς τοῦ ἐλεύθερου ἐμπορίου στήν ΕΟΚ μετακυλήθηκαν νέα οικονομικά θάρη στό λαό. Ἐπιβάλλεται πλέον τό Κοινοτικό δίκαιο ἐπί τοῦ ἐθνικοῦ καί ὑπονομεύεται ὁ ἑλληνικός πολιτισμός καί ἡ Ὀρθοδοξία. Τονίζουμε ὅτι μέ τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ ἡ ἀστική νεοελληνική τάξη θά διαιώνιζε τήν κυριαρχία τῆς, ἀφοῦ κυριαρχεῖ ἡ κοινωνική ἀνισότητα μέσα σέ μιά ἐμπορευματική σύμπραξη καί ὄχι μιά πραγματική κοινότητα.

Ἐποστηρίζαμε ὅτι ἐνισχύεται ἡ αὐταρχικότητα μέ τήν πολιτική καί πολιτισμική ἐξάρτηση καί ἐμποδίζεται ἡ χάραξη σταθερῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς. Χρέος τῶν χριστιανοσοσιαλιστῶν ἦταν νά συνεργαστοῦν μέ ἄλλα κινήματα γιά τήν υπέρσωση τῶν

οικονομικῶν καί πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, καθώς καί τῆς πολιτισμικῆς ταυτότητας, δεμένης μέ τήν Ὀρθοδοξία.

Διακηρύτταμε μιά νέα «Ἐνωμένη Εὐρώπη ἀπό τόν Ἀτλαντικό μέχρι τά Οὐράλια», σέ στενή συνεργασία μέ τούς βαλκανικούς λαούς. Γιά τήν ἐπιδίωξη αὐτή κρίναμε ἀναγκαία τήν «πρόσβαση στό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο» καί τήν ἔγκυρη ἐνημέρωσή μας καί τοῦ λαοῦ, σχετικά μέ τίς πραγματικές ἐξελίξεις στήν ΕΟΚ, ὥστε νά ἀγωνιστοῦμε καί νά ἀποκρούσουμε τούς κινδύνους πού ἐπαπειλοῦνται μέ τήν πολύμορφη ἀλλοτρίωσή μας μέσα στήν ΕΟΚ. Ἡ συμμετοχή μας στούς διεθνείς χώρους τῶν Ε.Κ. θά εἶναι ἀγωνιστική καί διεκδικητική μέχρι τῆς διεξαγωγῆς δημοψηφίσματος γιά τήν πορεία πού θά πρέπει νά ἀκολουθήσει ἡ Ἑλλάδα, μέ τελικό στόχο τήν ἀποδέσμευση ἀπό τήν ΕΟΚ. Μέ αὐτό τό σκεπτικό ἀποφασίστηκε ἡ συμμετοχή τῆς Χ.Δ. στίς ἐκλογές γιά τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στό Γ' Συνέδριο (1991) ἐπαναλαμβάναμε ὅτι ἡ «ΕΟΚ... ἐνώνει τίς ἀρχουσες τάξεις τῶν λαῶν τῶν χωρῶν τῆς καί ὄχι τούς ἴδιους τούς λαούς». Ὅμως θεωρούσαμε δυνατή μιά νέα συνεργασία, μέ στόχο τό κοινό «Εὐρωπαϊκό Σπίτι», πού θά ἦταν ἀνοικτό στίς χώρες τῆς ΕΟΚ καί τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Ἡ Χ.Δ. θά τασσόταν ὑπέρ μιάς τέτοιας πολιτικῆς στά πλαίσια τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσοτιμίας, τῆς ἀμοιβαιότητας ἀλλά καί τῆς ἀποκέντρωσης τῆς ἐξουσίας, μέ σεβασμό τῶν ἰδιαιτεροτήτων κάθε λαοῦ. Διαπί-

Συνέχεια στή σελ. 10

Τέρας στή σκιά τῆς Ἀκρόπολης

του Αντώνη Παναγάκη,
δάσκαλου

• *Τό πρόβλημα ὄχι τί θά χτίσουμε, ἀλλά πῶς αὐτό πού θά χτίσουμε, θά τό ἐντάξουμε στή φύση.*

• *Τό κτίριο πρέπει νά δένει μέ τό δέντρο καί τό πουλί.*

• *Τό μπετόν ὑλικό γιά τούς θιαστικούς.*

• *Ἡ μορφή, πού κατ' ἀρχήν θά ὑπαγορεύσει ἡ κατασκευαστική ἀνάγκη, θά πρέπει νά ἐλεγχθεῖ καί μέ ἕνα ἄλλο κοίταγμα ἐκ τῶν ἔσω (τά μάτια τῆς ψυχῆς).*

Ἀπό σημειώσεις τοῦ ἀρχιτέκτονα
Κυριάκου Κρόκου, 1941-1998

Μετά ἀπό πολλές συζητήσεις, δικαστικές διαμάχες καί ἀναγκαστικές ἀπαλλοτριώσεις, εἶδαμε σιγά-σιγά νά ὑψώνεται ἀπό τά «οπλάγχνα» τῆς γῆς τοῦ Μακρυγιάννη τό νέο Μουσεῖο τῆς Ἀκρόπολης.

Και ὅταν ὀλοκληρώθηκε, πολλοί ἀπό ἐμάς, κάνοντας τή βόλτα μας στή Δ. Ἀρεοπαγίτου, μέναμε μέ τήν ἀπορία: Ποίος τρανός ἐγκέφαλος, ποιά περισπούδαστη Ἐπιτροπή ἔδωσαν ἔγκριση γι' αὐτό τό ἀνίερο δημιούργημα στόν συγκεκριμένο τόπο; Ὁξυκόρυφες γραμμές, μπετόν καί ἀλουμίνιο, ὁμοιομορφία δυναστική νά σέ συνθλίβει ἀπό παντοῦ καί ἰδίως στή νότια πλευρά. Ἐρχόμενος κάποιος ἀπό τήν Καλλιθέα, ὄχι μόνο ἔχει τή δυνατότητα νά συγκρίνει τό μέγεθος τοῦ πράγματος μέ τά λίγα ἐναπομείναντα κτίρια τῆς παλιάς Ἀθήνας, ἀλλά

εἶναι σίγουρος ὅτι μπροστά του ὀρθώνονται φυλακές ὑψίστης ἀσφαλείας. Καί τό ἐσωτερικό του ὅμως, τήν ἴδια πομπώδη ἀμνηχανία μπροστά σέ αὐτά πού θά φιλοξενήσει ἐκφράζει, ὅπως, γιά παράδειγμα, ἡ τριγωνική αἴθουσα πού μοιάζει μέ τεράστιο πλατύσκαλο. Μετά ἀπό αὐτές τίς διαπιστώσεις (πού μάλιστα κάποιοι «εἰδήμονες» ἔχουν βαφτίσει... «δωρική λιτότητα»), ἀλλά ἐρωτήματα θασανιστικά πρόβαλαν νά μᾶς ταλανίζουν.

Ἀφοῦ ἔγινε (ὑποτίθεται) διαγωνισμός, ποιοί ἄλλοι ἦταν ὑποψήφιοι; Καί ἦταν αὐτοί οἱ ἄλλοι τόσο ἀπαράδεκτοι, μέ παντελῆ ἔλλειψη τῆς γνώσης τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκιστικοῦ τοπίου καί τοῦ συγκεκριμένου τῆς Ἀκρόπολης, πού προκρίθηκε τελικά τοῦτο τό γιγαντιαῖο ἔργο τοῦ Ἑλβετοῦ κ. Β. Tschumi; Καί ἂν δέν πληροῦσε κανένας τά κριτήρια, γιατί ὡνεῖ καί καλά δόθηκε ἡ ἔγκριση στόν κ. Β.Τ.; Μήπως ὅμως δέν ὑπῆρχαν καί κριτήρια; (τό πιθανότερο). Ἡ ἦταν θολά καί συγκεχυμένα;

Οἱ ἀπορίες μου αὐτές λύθηκαν ἐν μέρει τόν μήνα πού μᾶς πέρασε, μέ ἀφορμή τήν πρώτη Ἐκθεση μέ ἀρχιτεκτονικά σχέδια καί ζωγραφιές τοῦ ἀρχιτέκτονα Κυριάκου Κρόκου, πού ἔφυγε ἀπό τή ζωή πρὶν δέκα χρόνια. Ἐκεῖ, ἀνάμεσα στά ἄλλα, ὅλα ὁμορφα καί ταπεινά (εἶτε σχέδια, εἶτε ζωγραφιές) ἀπό ἄνθρωπο πού σέβεται καί σκύβει στό περιβάλλον, στό ὅποιο πρόκειται νά δομηθεῖ, εἶδαμε μέ κατάπληξη ὅτι καί αὐτός εἶχε ἐκπονήσει μελέτη-πρόταση γιά τό νέο Μουσεῖο στήν περιοχή Κοίλη τοῦ Φιλοπάππου. Μέ λιτές γραμμές, πού ἀποπνέουν γνώση τοῦ τοπίου, γνώση τῆς ἱστορίας καί γνώση διαχρονική τοῦ τόπου τούτου, μέ καμπύλες καί ἡμικύκλια, ὅλα στό μέτρο τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶναι φανερό ὅτι ὁ Κρόκος ἦταν ἄξιος συνεχιστής τῆς ἀρχιτεκτονικῆς παράδοσης τοῦ Πικιώνη, τοῦ Κωνσταντινίδη καί ἄλλων σπουδαίων μαστόρων. Μάλιστα, γιά ἕνα μικρό διάστημα εἶχε θητεύσει στόν Τσαρούχη. Δέν ἀντέγραφε, οὔτε μὴ-ρύκαζε τό παρελθόν, ἀλλά ἔπαιρνε τίς ἐμπροσθές πού ἤθελε καί μετά ἀπό βασανιστική, παρατήρηση, στοχασμό, ἀπλότητα καί ἀγάπη προέβαινε σέ νέες συνθέσεις ἀρμονικά δεμένες μέ τό χώρο. Εὐτυχῶς, στή Θεσσαλονίκη τόν ἄφησαν νά δημιουργήσει τό Μουσεῖο Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ, ἔτσι γιά νά ἔχουμε ἀπτό μέτρο σύγκρισης μεταξύ ἱεροῦ καί ἀνίερου οἰκοδομήματος. Ὅμως καί ἐκεῖ ἡ νεοελληνική κακογουστιά ἔκανε τό θαῦμα τῆς. Σέ καθοριστικό σημεῖο γιά τή θέα τοῦ Μουσείου πρὸς τόν ἔξω χώρο ὑψώθηκε τό τερατώδες νέο Δημαρχεῖο, γιά νά προσβάλλει αἰσθητικά ἔσοαι τήν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης.

Τί ἀπάντηση λοιπόν πῆρε ὁ Κυριάκος ἀπό τήν Ἐπιτροπή τῶν φωστῆρων γιά τό νέο Μουσεῖο τῆς Ἀκρόπολης; Ἐναν... ἔπαινο καί ἀντ' αὐτοῦ ἔδωσαν στόν κ. Β.Τ. τήν ἔγκριση γιά τό δημιούργημά του, ὥστε νά μὴ διαφέρει τίποτα μέσα στήν Ἀθήνα, οὔτε κἂν τό Μουσεῖο τῆς Ἀκρόπολης, πού πρέπει νά εἶναι «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» τῆς ἀναρχῆς τερατοῦπολης.

Ἐνα τέτοιο κτίριο, ἐπειδή δέν μπορεῖ νά σταθεῖ στόν περίγυρό του, δέν ἀρκοῦσε νά «φάει» τά ὅποια ἀρχαῖα εὐρήματα θρί-

σκοπαν στό σημεῖο τῆς ἀνέγερσης, ἀλλά καί ὅτι ὑπάρχει γύρω του. Μόνο τό κτίριο Βάιλερ διασώθηκε. Τά δύο κτίρια τῆς Δ. Ἀρεοπαγίτου μέ ἀριθμούς 17 καί 19, πού εἶχαν κριθεῖ διατηρητέα (αὐτό στόν

ἀριθμό 17 μάλιστα, θεωρεῖται τό πρῶτο ἀρνετικό ἐκλεκτικιστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς στήν Ἀθήνα τοῦ σπουδαίου ἀρχιτέκτονα Κουρεμένου, ἐνῶ καί αὐτό στόν ἀριθμό 19 θεωρεῖται ὄριμο δείγμα νεοκλασικισμοῦ) ἀποχαρακτηρίστηκαν μέ ὀρακή πλειοψηφία, στήν ὅποια θάρυνε ἡ ψήφος τοῦ κυβερνητικοῦ ἐκπροσώπου στήν ἀρμόδια Ἐπιτροπή, ὥστε τό νέο Μουσεῖο «νά διαλέγεται μέ τόν Παρθενῶνα ἀπρόσκοπτα».

Τό παρήγορο εἶναι ὅτι ἔχει δημιουργηθεῖ ἕνα σημαντικό κίνημα κατά τῆς κατεδάφισης (περίπου 25.000 ὑπογραφές πολιτῶν). Ἐπίσης, στό πλαίσιο διαγωνισμοῦ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ περιοδικοῦ greekarchitects.gr κατατέθηκαν 172 προτάσεις ἀπό 405 μελετητές γιά τήν ἀναμόρφωση τῶν πίσω ὄψεων τῶν δύο κτιρίων, ὥστε νά συνυπάρξουν ἀρμονικά μέ τό νέο Μουσεῖο.

Παρ' ὅλα αὐτά, δέν ἀναιρεῖται εὐκολα ἡ αἴσθηση πού ἔχει ὁ καθένας πού περιδιαβαίνει «στάς παρυφάς τῆς Ἀκροπόλεως», ὅτι τό νέο Μουσεῖο δέν δημιουργήθηκε, γιά νά ὑπηρετήσει τήν Ἀκρόπολη, ἀλλά γιά νά τήν ὑποτάξει στό δύσμορφο ὄγκο του.

Ὁ μπάρμπα-Γιάννης (Μακρυγιάννης), πού ἔζησε σέ τοῦτο τό χώρο, ὁ κύρ-Δημήτρης (Πικιώνης), πού δημιούργησε πραγματικά, σεβόμενος τοῦτο τό χώρο καί ὁ Κυριάκος (Κρόκος), πού μελέτησε ταπεινά τοῦτο χώρο, ἄραγε τί νά στοχάζονται ἀπό ἐκεῖ ψηλά πού θρίσκονται, παρατηρώντας πῶς διαμορφώνεται τό τοπίο στή σκιά τῆς Ἀκρόπολης;

Υπάρχει ανεξάρτητη ενημέρωση σήμερα;

της Μαρίας Μπινιάρη

Τα media (Μέσα ενημέρωσης) πρέπει να κάνουν τίμημα το επάγγελμά τους, ελέγχοντας την υπευθυνότητα της κυβέρνησης, γιατί έτσι μπορούν να βοηθήσουν στην υποστήριξη της τήρησης των νόμων και να διατηρήσουν, αν υφίσταται, σταθερότητα στη χώρα. Συμβαίνει αυτό σήμερα;

«Η ελευθερία του λόγου και η ανταλλαγή πληροφοριών δεν είναι πολυτέλειες, είναι το συνάλληγμα, από το οποίο η παγκόσμια πολιτική, το εμπόριο και ο πολιτισμός εξαρτώνται», επεσήμανε ο Ντέιβιντ Χάφμαν, ο ιδρυτής των «Συνεντεύξεων», ενός μη κυβερνητικού πρακτορείου που βοηθάει, εκπαιδεύει και αναπτύσσει ανεξάρτητα Μέσα σε πενήντα χώρες.

Στην Ουρουγουάη, στο Ουζμπεκιστάν και σε άλλες περιοχές του πλανήτη έχουμε περιπτώσεις που η τηλεόραση και το ραδιόφωνο βοήθησαν πολίτες σε πολύ δύσκολες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα, όταν έκλεισαν λόγω πολιτικής αστάθειας οι τράπεζες, μεσολάβησαν στον τραπέζι και εξυπηρέτησε άνθρωποι (καταθέτη της τράπεζας), που έπρεπε να εγχειρι-

στεί επειγόντως εκτός χώρας. Στο Ουζμπεκιστάν τα αιτήματα των πολιτών γίνονται γνωστά κατ' ευθείαν στην κυβέρνηση μέσα από το τηλεοπτικό κανάλι την ώρα των ειδήσεων, για τις οποίες αφιερώνεται αρκετός χρόνος. Όταν προσπάθησε η κυβέρνηση να κλείσει το σταθμό και να επιβάλει ένα είδος ελέγχου, το κοινό και οι χορηγοί αντέδρασαν και η κυβέρνηση άνοιξε πάλι το σταθμό και απέσυρε τους ελέγχους της.

Ελεύθερος Τύπος

Χωρίς έναν ανεξάρτητο και ελεύθερο τομέα στον Τύπο, έντυπο ή ηλεκτρονικό, η πλήρης υποχρέωση για την πληροφόρηση και την ασφάλεια του κοινού εναπόκειται εξ ολοκλήρου στην κυβέρνηση. Η έλλειψη της δημόσιας δέσμευσης μπορεί να υπονομεύσει σοβαρά την ασφάλεια μιας χώρας και την οικονομική της αύξηση. Για παράδειγμα, τα κινεζικά μέσα ενημέρωσης δεν ανακοίνωσαν την εξάπλωση της γρίπης των πτηνών το 2003 με τη βαρύτητα που έπρεπε, επειδή ακολουθούσαν τις επιθυμίες της κυβέρνησης να μετριάσει τη σοβαρότητα του γεγονότος. Δεν έγιναν λοιπόν οι δέουσες προειδοποιήσεις και η μοιραία ασθένεια προχώρησε ανεξέλεγκτη στο Πεκίνο και

στις άλλες περιοχές.

Απληροφόρητοι αγρότες-πολίτες συνέχιζαν παλιές συνήθειες και η επιδημία εξαπλωνόταν. Όταν η ανεξάρτητη «Wall street journal» έστειλε ανθρώπους της από νοσοκομείο σε νοσοκομείο του Πεκίνου, συγκεντρώνοντας τους πραγματικούς αριθμούς των περιστατικών της επιδημίας, τότε κάποιοι ξένοι επενδυτές, βλέποντας την απραξία της κυβέρνησης, άρχισαν να υποχρεώνουν τους υπαλλήλους τους να εγκαταλείψουν τη χώρα.

Τελικά η κυβέρνηση κατάλαβε ότι έπρεπε να ενημερώσει το κοινό με υπευθυνότητα. Σε αυτήν την περίπτωση, τα ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης δραστηριοποίησαν την κυβέρνηση για το καλό του κοινού.

Όταν τα δημόσια ΜΜΕ είναι ελεύθερα από οικονομικά συμφέροντα και εξαρτήσεις «ευζωτίας, ευμάρειας και

προβολής πολιτικών ή δημοσιογραφικών σκοπιμοτήτων», τότε πραγματικά βάζουν γερά θεμέλια στη δημοκρατία. Πρέπει να λειτουργούν μόνο για την ελεύθερη ενημέρωση των πολιτών και να τους κατατοπίζουν έγκαιρα για την ασφάλειά τους. Είναι όντως τότε επιτυχημένη η αποστολή τους, γιατί πραγματικά νοιάζονται για την πληροφόρηση των πολιτών. Τους ενημερώνουν, έτσι που να καταλαβαίνουν την απόσταση που τους χωρίζει από την κυβέρνηση που οι ίδιοι επέλεξαν.

Η Παγκόσμια Τράπεζα παρατηρεί ότι το άνοιγμα των Μέσων είναι ένας θετικός παράγοντας στην οικονομική και πολιτική ανάπτυξη. Στην τελευταία μελέτη της, παρατήρησε ενενήντα επτά χώρες και βρήκε ότι όσες χώρες είχαν σωστή δημόσια και ελεύθερη ιδιωτική τηλεόραση και ραδιόφωνο, είχαν ψηλότε-

ρους δείκτες παιδείας και υγείας, λιγότερη διαφθορά και περισσότερο διαφανείς οικονομίες.

Αν' ό,τι έχουμε παρακολουθήσει στην Ελλάδα των τηλεοπτικών βραβείων καλύτερου, καλύτερης «βεντέτας» δημοσιογράφου-σταρ, που αγκαλιάζει τους χορηγούς, τους ιδιοκτήτες των καναλιών, που είναι ταγμένοι σε πολιτικές συγκεκριμένες, σε ξενόφερτα και ντόπια συμφέροντα, δεν μπορεί να λειτουργήσει τίποτα θετικό σχετικά με την ενημέρωση του πολίτη μέσα από πραγματικά γεγονότα, χωρίς υπεκφυγές και αποκλίσεις.

Στα μεγάλα σκάνδαλα, που θα διαιωνίζονται, και στα τραγικά για τους πολίτες γεγονότα, αρκετοί δημοσιογράφοι είναι ανειλικρινείς στις αναφορές τους, ενώ εξαγοράζονται ορισμένοι. Οι πολίτες τώρα γίνονται εύκολα τηλεοπτικά κοινά «μπούγιου» για ζωντανές εκπομπές προβολής πόνου, αποσιώπησης και «δήθεν» ψυχαγωγίας για 35 ευρώ, ή αντικείμενο κλαυσίγελου για καλύτερη οικονομική αμοιβή.

Φτώχεια και ισηγορία

Μία δεύτερη αναφορά της Παγκόσμιας Τράπεζας, που αφορούσε τη φτώχεια, αναφέρει: «Μελετήθηκαν 20.000 φτωχοί άνθρωποι σε είκοσι τρεις χώρες και βρήκαν ότι ε-

κείνο που κάνει τον πτωχό να διαφέρει από τον πλούσιο είναι η απουσία της φωνής. Η αδυναμία του να είναι παρών. Η αδυναμία να διαβιβάσει στους ανθρώπους της εξουσίας τι είναι αυτό που σκέπτεται και εκείνος. Η αδυναμία να έχει έναν προβολέα πάνω στις συνθήκες της ανισότητας. Αυτοί οι άνθρωποι, που έδωσαν συνεντεύξεις, δεν έχουν Ph.D.s, αλλά έχουν τη γνώση της φτώχειας και το πρώτο πράγμα που συζητήσαν δεν ήταν τα χρήματα. Ήταν η έλλειψη φωνής, είναι η έλλειψη της δυνατότητας να εκφραστούν».

Σκεφτείτε πού βρίσκεται η δεοντολογία των δημοσιογράφων στο τόπο μας και πόσο ενδιαφέρονται για ειλικρινή ενημέρωση, πόσο τους αγγίζει το πρόβλημα των ανθρώπων, πώς τέλος χρησιμοποιούν τις χιλιάδες των μικρομεσαίων και των χαμηλοσυνταξιούχων, αναλύοντας κλοπές και ρεμούλες σαλονάτων και ηγετικών κρατικών στελεχών σε συνεργασία με το εφοπλιστικό και επιχειρηματικό λόμπυ της χώρας.

Όλοι θα κέρδιζαν, αν οι φτωχοί είχαν μια ευκαιρία να βελτιώσουν και τη δική τους συμμετοχή σε ευκαιρίες, που ο ελεύθερος λόγος, ο ελεύθερος Τύπος και το δικαίωμα της συμμετοχής πρέπει να δίνουν στις δημοκρατικές κοινωνίες.

Οι τρεις προτάσεις Νίμιτς και η Υπεριορδανία

του Κωνσταντίνου Χολέβα Πολιτικού Επιστήμονος

Δεδομένου ότι η Μέση Ανατολή βρίσκεται πάντα στο επίκεντρο του δημοσιογραφικού ενδιαφέροντος, θα σας διηγηθώ μια ιστορία, η οποία μπορεί να αποδειχθεί χρήσιμη και για τα ίδια μας εθνικά θέματα. Όταν διελύθη η Οθωμανική Αυτοκρατορία μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, έγινε η διανομή των εδαφών, τα οποία κατείχε στη Μέση Ανατολή. Το 1920 οι Γάλλοι και οι Βρετανοί συμφώνησαν στη δημιουργία δύο προτεκτοράτων ή ορθότερα εδαφών υπό εντολή (mandate). Οι Γάλλοι ανέλαβαν υπό τον έλεγχό τους τη Συρία και το Λίβανο και οι Βρετανοί την τότε Παλαιστίνη και το Εμιράτο της Υπεριορδανίας. Το Μάρτιο του 1946 η Βρετανία αποφάσισε να παραχωρήσει ανεξαρτησία στην Υπεριορδα-

νία, δηλαδή στο αραβικό κράτος, που κατείχε τα εδάφη ανατολικά του Ιορδάνη ποταμού. Μόλις πέρασαν δύο μήνες, δηλαδή το Μάιο του 1946, το νέο αυτό κράτος αποφάσισε να αλλάξει το όνομά του. Απέβαλε την πρόθεση «Υπέρ-» και κράτησε μόνο τη λέξη «Ιορδανία».

Γατί διηγήθηκα αυτή την ιστορία; Για να θυμίσω ότι οι προθέσεις και τα προσφύματα δεν αντέχουν για πολύ καιρό μπροστά στο όνομα κρατών και εθνών. Οι Ιορδανοί, μόλις αισθάνθηκαν ανεξάρτητοι, έδωξαν το «Υπέρ» και κράτησαν τη λέξη «Ιορδανία» που έχει γι' αυτούς ιστορική σημασία, διότι ο ποταμός Ιορδάνης είναι πανάρχαιο ιστορικό και θρησκευτικό σύμβολο για πολλούς λαούς. Το ίδιο είμαι βέβαιος ότι θα συμβεί, αν διαπράξουμε το λάθος να υπογράψουμε μια σύνθετη ονομασία για τα Σκόπια. Είτε «Άνω Μακεδονία», είτε «Βόρεια Μακεδονία», είτε «Νέα Μα-

κεδονία» συμφωνηθεί, η ονομασία αυτή θα είναι προσωρινή. Μετά από λίγα χρόνια —αν εν τω μεταξύ δεν έχει διαλυθεί μεταξύ Σλάβων και Αλβανών— το γειτονικό μας κράτος θα αποβάλει το ασθενές μέρος του ονόματος, δηλαδή το γεωγραφικό ή ιστορικό προσδιορισμό και θα κρατήσει απλώς το όνομα «Μακεδονία», το οποίο έχει ιδιαίτερο ιστορικό βάρος και εξυπηρετεί τις εθνικιστικές απόψεις της σλαβικής νομενκλατούρας, η οποία κυβερνά. Όποιες συμφωνίες και αν έχουμε υπογράψει, ουδείς θα τιμωρήσει τα Σκόπια γι' αυτή την αλλαγή. Όπως ουδείς τους τιμώρησε για τη συνεχή προπαγάνδα με χάρτες, δηλώσεις και δημοσιεύματα, με τα οποία παραβιάζουν συνεχώς την Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995. Έτσι λοιπόν, εάν ακολουθήσουμε την πρόταση των οπαδών του δήθεν ρεαλισμού και βάλουμε την υπογραφή μας σε μια σύνθετη ονομασία, θα έχουμε παρα-

χωρήσει στα Σκόπια τα πάντα χωρίς κανένα αντάλλαγμα.

Οι τρεις προτεινόμενες εναλλακτικές λύσεις, με τις οποίες φαίνεται ότι ερωτοτροπεί και ο κ. Μάθιου Νίμιτς, έχουν μόνο μειονεκτήματα για την Ελλάδα. Δηλαδή:

Α) Το όνομα «Άνω Μακεδονία». Όταν θα ακούεται διεθνώς η ύπαρξη ενός κράτους με αυτό το όνομα και μάλιστα με τη δική μας υπογραφή, τότε θα νομιμοποιείται η σκοπιανή προπαγάνδα, που λέει ότι υπάρχουν αλύτρωτα εδάφη στην Ελλάδα. Η «Άνω Μακεδονία» προϋποθέτει την ύπαρξη μιας «Κάτω Μακεδονίας», με την οποία κάποια στιγμή θα ενωθεί, όπως ενώθηκε η Δυτική με την Ανατολική Γερμανία.

Β) Το όνομα «Βόρεια Μακεδονία», επίσης, νομιμοποιεί την προπαγάνδα του ψευδομακεδονισμού. Σε διεθνές επίπεδο, όπου και όποτε υπήρχε χώρα με το επίθετο «Βόρεια», κάποια

στιγμή προσπάθησε να ενωθεί με την ομώνυμη Νότια. Οι Βορειοβιετναμέζοι τα κατάφεραν με πόλεμο. Οι Βορειοκορεάτες το προσπάθησαν, αλλά δεν το πέτυχαν. Αυτή είναι και η πεμπτούσια της σκοπιανής προπαγάνδας. Ότι η «Μακεδονία του Βαρδάρη» δημιουργήθηκε, για να ενωθεί με τη «Μακεδονία του Αιγαίου», δηλαδή την ελληνική και με εκείνη του Πιρίν (εκ του ελληνικού ονόματος του όρους Πυρήν), που βρίσκεται στη Βουλγαρία.

Γ) Τέλος, το όνομα «Νέα Μακεδονία» ταυτίζεται πλήρως με την προπαγάνδα του Τίτο, ο οποίος, μόλις κατασκεύασε τον Αύγουστο του 1944 το τεχνητό «Μακεδονικό» έθνος, ίδρυσε και την εφημερίδα «Νόβα Μακεντόνια», δηλαδή Νέα Μακεδονία, ως επίσημο κομματικό και προπαγανδιστικό όργανο. Αν αποδεχθούμε έναν τέτοιο όρο είναι σαν να ομολογούμε ότι εμείς κρατάμε απλώς τη δόξα και την περι-

κεφαλαία των Αρχαίων Μακεδόνων, αλλά παραδεχόμαστε ότι η παλαιά Μακεδονία έσβησε, χάθηκε και σήμερα υπάρχει μια Νέα Μακεδονία, η οποία ουδεμία σχέση έχει με τον Ελληνισμό. Είναι σαν να διαγράψουμε με δική μας ευθύνη κάθε σύνδεσμο του Ελληνισμού με την τριχιλιετή ιστορία της Μακεδονίας και να παραχωρούμε ένα θεμελιώδες συστατικό της εθνικής μας ταυτότητας σε ένα πολυεθνικό συνονθύλευμα που ονομάστηκε «μακεδονομυστική δικτατορία».

Το κλειδί είναι η υπογραφή της Ελλάδος. Εμείς δεν πρέπει να νομιμοποιήσουμε τον τυχοδιωκτισμό της σκοπιανής ηγεσίας, υπογράφοντας μια σύνθετη ονομασία. «Μετά την απομάκρυνση από το ταμείο ουδέν λάθος αναγνωρίζεται». Και τα Σκόπια συντόμως θα κρατήσουν μόνο το όνομα «Μακεδονία», όπως η Υπεριορδανία έμεινε απλώς Ιορδανία.

Ἡ Λειτουργική γλῶσσα

Θέλω νά κάνω μιὰ νύξη στό θέμα τῆς μεταγλωττίσεως τῆς Λειτουργικῆς γλῶσσας, πού οὔτε κἄν βάζουν στό νοῦ τους οἱ υποστηρικτές τῆς. Ἡ ὑφιστάμενη γλωσσική ικανότητα, τό ὑφιστάμενο γλωσσικό επίπεδο μεγάλου μέρους τῶν συγχρόνων νέων δέν τούς ἐπιτρέπει νά κατανοήσουν ἐπαρκῶς τή Λειτουργική γλῶσσα, ἔστω καί μεταφρασμένη στά Νέα Ἑλληνικά! Ἡ Λειτουργική γλῶσσα, ἀκόμη καί σέ μεταγλωττισμένη μορφή, καίτοι θά ὑπολείπεται σημαντικά τοῦ πρωτοτύπου, εἶναι ὑψηλοῦ ἐννοιολογικοῦ, εἰκονικοῦ, συμβολικοῦ καί βιωματικοῦ ἐπιπέδου γλῶσσα, πού ἀδυνατεῖ νά προσεγγίσει ἐπαρκῶς τό σύγχρονο παιδί καί ὄχι μόνο αὐτό. Μή σᾶς ἐκπλήξει ἡ μαρτυρία πού καταθέτω ὅτι ἐμπειρη φιλόλογος μέ εἰκοσαετή θητεία σέ Λύκειο μέ ρώτησε, ὅταν διάβασε τό βιβλίό μου «Λειτουργική γλῶσσα», τί σημαίνει ἡ λέξη «ἀπερινόητος» τῆς ἀναφοράς τῆς Θ. Λειτουργίας. Ἀλήθεια, τί θά κάνομε, γιά νά ἐπιτύχουμε τήν περιβόητη κατανοησιμότητα τῆς Λειτουργικῆς γλῶσσας; Θά τήν ἀκρωτηριάσουμε;

Ἀπό τήν προσωπική μου πείρα ὡς μαχίμου ἐκπαιδευτικοῦ, ἀλλά καί ὡς Σχολικοῦ Συμβούλου ἀπό τήν ἐπικοινωνία μου μέ μάχιμους ἐκπαιδευτικούς, διαπιστώνω ὅτι τό σημερινό παιδί παρουσιάζει ἑλλειμματική προσοχή. Ἡ διάσπαση τῆς προσοχῆς, ἡ ἄλλοιψη πειθαρχίας καί συγκέντρωσης καί ἡ ὑπερκινητικότητα χαρακτηρίζουν μεγάλο μέρος τῶν συγχρόνων παιδιῶν. Ἴσως δέν εἶμαι καθόλου ὑπερβολικός, ὅταν ὑποστηρίζω ὅτι τό σύγχρονο παιδί θά δυσκολευθῆ ἀφάνταστα νά συγκεντρωθῆ ἐπὶ μιᾶμιση ὥρα στήν τέλεση τῆς Θ. Λειτουργίας, ἔστω καί ἂν ἡ χρησιμοποιούμενη γλῶσσα εἶναι ἡ Νεοελληνική. Πῶς θά ἀντιμετωπίσουμε τό πρόβλημα αὐτό, πού μερικοί θιασῶτες τῆς γλωσσικῆς μεταρρυθμίσεως τῆς Λειτουργικῆς γλῶσσας δέν ὑποψιάζονται κἄν; Θά συρρικνώσουμε τή Θ. Λειτουργία σέ δέκα λεπτά ἢ ἓνα τέταρτο; Ἄλλωστε καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅταν ἀπέσυρε τή μετάφραση τῶν Ἀποστολικῶν καί Εὐαγγελικῶν ἀναγνώσματων ἀπό τή Θ. Λειτουργία, ὁ κυριότερος λόγος πού ἔφερε γι' αὐτή τήν ἐνέργειά του ἦταν ὅτι τό χρονικό σημεῖο στό ὁποῖο ἐκφωνοῦνται οἱ Ἀποστολικές καί Εὐαγγελικές περικοπές εἶναι πολύ ἐνωρίς γιά τά παιδιά, μέ ἀποτέλεσμα νά μὴν παρευρίσκονται αὐτά στήν ἀνάγνωσή τους!

Τί ἀπομένει λοιπόν, προκειμένου νά εἶναι παρόντες οἱ νέοι; Δύο τινά. Ἡ ἢ Θ. Λειτουργία θά μείνει ὡς ἔχει γλωσσικῶς καί ἀπό ἀπόψεως χρονικῆς διάρκειας καί οἱ νέοι θά κάνουν μιὰ προσπάθεια νά ἀρθοῦν στό ὕψος τῆς, ἢ θά ἀπλοποιηθῆ γλωσσικά καί θά συντομευθῆ χρονικά, προκειμένου νά καταστή τῆς προσιτῆς τοῦ νέου. Βέβαια, στή δεύτερη περίπτωση τίποτα δέν ἐγγυᾶται καί δέν ἐξασφαλίζει τήν ἀθρόα συμμετοχή τῶν νέων. Φέρω ἓνα χαρακτηριστικό παράδειγμα ἀπό τή σχολική ἐμπειρία μου. Μέχρι πέρυσι ὑπηρετοῦσα στό 2ο Λύκειο Παλαίου Φαλήρου. Ὁ ἁγιασμός ἐπὶ τῆ ἐνάρξε τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐτελείτο —σέ μεγάλο μέρος— στή Νεοελληνική τᾶ τελευταία χρόνια. Θά ὑπέθετε κανεῖς ὅτι ἡ γλωσσική ἀπλοποίηση θά προσήλκυε τήν προσοχή τῶν νέων. Οὐδόλως συνέβη πράγματι αὐτό! Μάλιστα —μή σᾶς φανῆ παράδοξο— οἱ μαθητές οὔτε κἄν συνειδητοποίησαν τή γλωσσική ἀλλαγή!

Πῶς ἡ Ἐκκλησία θά ἀντιμετωπίσῃ τό φαινόμενο τῆς γλωσσικῆς ἀνεπάρκειας τῶν νέων δέν γνωρίζω. Πάντως πρέπει νά εἴμεθα ἐνήμεροι τοῦ γεγονότος ὅτι δημιουργεῖται σιγά, ἀνεπαίσθητα, λανθάνοντως θάλασσα, ἀλλά σταθερά καί ὁλοένα αὐξητικά ἓνας νέος ἀνθρωπολογικός τύπος, πού δέν σκέφτεται μέσφ τῶν λέξεων-ἐννοιῶν καί τῆς λογικῆς πλοκῆς των, ἀλλά μέσφ εἰκόνων καί παραστάσεων, πού ἐκτυλίσσονται δίκην κινηματογραφικῆς ταινίας, μέ σοβαρή ὑποχώρηση τῆς βουλτικῆς προσοχῆς νά κατευθύνει τή διανοητική δραστηριότητα σέ αὐτοβούλως ἐπιλεγμένους σκοπούς. Ἡ διανοητική δραστηριότητα τοῦ σύγχρονου μαθητῆ εἶναι περισσότερο ἓνα ἀνεξέλεγκτο ξετύλιγμα εἰκόνων καί λιγότερο μιὰ ἔλλογη, βουλτικῆ δραστηριότητα.

Σχοινᾶς Φώτιος

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Μ. ΚΑΝΑΒΑΚΗ Ψυχοπαιδαγωγική καί διδακτική κατάρτιση

Ὁ καθηγητής του Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων καί τ. διευθυντής ΠΕΚ (Περιφερειακοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Κέντρου) υπέβαλε πρόσφατα πολύ σημαντικές προτάσεις προς τον υπουργό Παιδείας κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη, με θέμα «τὴν προετοιμασία καί μονιμοποίηση νεοδιορισθέντων εκπαιδευτικῶν» σχετικά με τὸ μείζον πρόβλημα τῆς ψυχοπαιδαγωγικῆς καί διδακτικῆς κατάρτισης (ἐπιμόρφωσης) τῶν διδασκόντων στή Δημόσια Εκπαίδευση. Μας δίδεται ἔτσι ἡ ευκαιρία, νά δώσουμε μιὰ γενική συνοπτική εἰκόνα γιά τὴν πρωταρχική αὐτή ἀνάγκη τῶν εκπαιδευτικῶν.

Ἡ εκπαιδευτική νομοθεσία καί ἡ πρόνοια τῆς Ποιτικῆς

Ὁι κατὰ καιροῦ ισχύοντες νόμοι γιά τὴν κατάρτιση δασκάλων καί καθηγητῶν ἀναποκρίνονται ὡς ἓναν ἱκανοποιητικό βαθμὸ στήν ἐπιστημονική τους προετοιμασία, παρουσιάζαν ὅμως σοβαρές ἐλλείψεις στήν ψυχοπαιδαγωγική καί διδακτική τους (ἐπι)μόρφωση. Ὅμως, διαρκῶς γίνεται περισσότερο κατανόησιμὸ ὅτι στα παιδιὰ καί τους εφήβους οἱ γνώσεις δέν γίνονται κτήμα τους με λογι-κῆς μόνο διαδικασίες, ἀλλὰ κυριάρχο ρόλο παίζουν καί ἡ ψυχικὴ ἐπικοινωνία του δασκάλου προς τὸ μαθητὴ καί ἡ διδακτικὴ μεθοδολογία του νά ἐμπλέξει τὸν κάθε μαθητὴ στή διδασκαλία καί τὸ ευρύτερο κοινωνικοπαιδαγωγικὸ περιβάλλον τῆς τάξης-ομάδας, ἡ οποία ἐπιτρέπει τὴς διαπροσωπικῆς ἀλληλεπιδράσεις. Διαφορετικά, ἡ παρουσία του μαθητῆ στή τάξη δέν σημαίνει καί ευχάριστη συμμετοχή του καί μάθηση τῶν διδασκομένων.

Ἐπομένως, ἡ Ποιτικὴ, τὸ ΥΠΕΠΘ καί ὁ ἐκάστοτε υπουργὸς με τους στρατηγικούς συνεργάτες του πρέπει νά μεριμνοῦν, ὡστε ὁ νεοδιοριζόμενος εκπαιδευτικὸς νά ἀναποκρίνεται τόσο σὲ ἐπιστημονικό, ὅσο καί τὸ ψυχοπαιδαγωγικό καί διδακτικό του χρέος.

Στα παραπάνω σφειδύουμε νά κάνουμε τουλάχιστον τρεῖς καίριες ἐπιστημάνσεις:

α) Στή Μέση Εκπαίδευση υπάρχουν καθηγητές, πού λόγω του κατακερματισμοῦ τῶν πανεπιστημιακῶν προγραμμάτων σὲ πολλῆς ἐιδικότητες καί τῆς ἀποστάσεώς τους ἀπὸ τὴν εκπαιδευτικὴ πράξη, ἐνῶ διορίζονται ὡς φιλόλογοι ἢ φυσικοὶ (π.χ.), δέν ἔχουν διδαχθεῖ κάποιο (ἐπιστημονικό) αντικείμενο τῆς ευρύτερης ἐιδικότητάς τους. Ὑπάρχει, δηλαδή, μιὰ ἀσυνφώνια πανεπιστημιακῆς διδασκαλίας καί σχολικῆς διδασκαλίας σὲ τὸ Γυμνάσιο ἢ Λύκειο.

β) Ἐπίσης, οἱ περισσότερες ἐιδικότητες τῶν καθηγητῶν, ἐνῶ διαθέτουν τὰ τελευταία χρόνια κάποια διδακτικὴ ἐπιμόρφωση στα θέματα τῆς ἐιδικῆς διδακτικῆς (π.χ. Φυσικῆς), στερούνται ἀπὸ ουσιαστικῆς γνώσεως γενικῆς διδακτικῆς, ψυχολογίας του εφήβου καί ψυχοκοινωνιολογίας τῆς τάξης.

γ) Σχεδόν ὅλοι οἱ εκπαιδευτικοί, ἀλλὰ προπαντός οἱ καθηγητές, δέν ἔχουν ἐπαρκῆ πρακτικὴ ἀσκηση (ἐκτός τῆς θεωρίας) σὲ τὸ ἔργο τῆς διδασκαλίας, στή «διοίκηση» τῆς ομάδας-τάξης καί στή λειτουργία του Σχολείου.

Αὐτὲς τὴς ἀνάγκες τῶν εκπαιδευτικῶν ἡ κατὰ καιροῦ νομοθεσία προσπάθησε ὡς ἓνα βαθμὸ νά καλύψει, ἀλλὰ τὸ ΥΠΕΠΘ στήν πράξη ἐλάχιστα ἀντιμετώπισε, λόγω μὴ διαθέσεως τῶν ἀπαιτουμένων κονδυλίων καί μὴ προετοιμασίας ἐπαρκῶν ἐπιμορφωτῶν (βλ. π.χ. Ν. 1566/85 γιά εἰσαγωγική, περιοδικὴ καί ἔκτακτη ἐπιμόρφωση, πού ἐλάχιστα ὑλοποιήθηκε).

Πολλοὶ ὑπουργοὶ ἔκαναν φιλόδοξες ἐξαγγελίες καί ἐπιχείρησαν «μεταρρυθμίσεις», ἀλλὰ δέν ὑποστήριξαν βασικά ψυχοπαιδαγωγικά προγράμματα γιά τους διδασκόντες, ἐπαρκῆ γιά ὅλους, ἐπαναλαμβανόμενα κατὰ περιόδους. Σχεδόν ὅλοι ἀρκέστηκαν σὲ ἐλάχιστες συμβολικῆς ἐπιμορφώσεως.

Προτάσεις του κ. Καναβάκη

Ὁ κ. Καναβάκης ἐκτιμᾷ ὅτι οἱ δάσκαλοι ἔχουν ἱκανοποιητικὴ θεωρητικὴ-ἐπιστημονικὴ κατάρτιση καί διδάσκονται καί μαθήματα διδακτικῆς, ἐνῶ παράλληλα παρακολουθοῦν μερικές διδασκαλίες μαθημάτων ἢ πραγματοποιοῦν οἱ ἴδιοι δοκιμαστικῆς διδασκαλίες κατὰ τὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν τους.

Θεωρεῖ ὅμως ὅτι, γιά νά ἀναποκριθεῖ ὁ εκπαιδευτικὸς σήμερα σὲ τὸ ἔργο του μετὰ τὸ διορισμὸ του μέχρι τὴ μονιμοποίησή του μετὰ δύο (2) ἔτη, θά πρέπει νά διδαχθεῖ καί νά ἀσκηθεῖ σὲ ὀρισμένες ἐπιπλέον μαθήσεις, ὡστε σὲ τέλος τῆς διετίας νά δοκιμάζεται με ἐξε-

τάσεις ἡ ἐπάρκειά του γιά τὸ διδακτικὸ ἔργο, ὁπότε θά ἀκολουθεῖ ἡ ὄχι ἡ μονιμοποίηση.

Πρῶτον, θεωρεῖ ἀπαραίτητη κάποια «κοινωνικὴ» ἐργασία σὲ τὸ νέο εκπαιδευτικό, ὡστε «γιά ἓνα σύντομο διάστημα νά προσφέρει τὴ δυνατότητα καί τὴν ευκαιρία... νά γνωρίσει τὴν καθημερινότητα, τὴ λειτουργία τῆς κοινωνίας, τὴ σημασία τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων». Ἐτσι, θά προσεγγίσει τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων, τῶν γονίων τῆς κοινωνίας, θά ἀποκτήσει μιὰ κοινωνικὴ, πολιτικὴ ἐμπειρία καί θά ἀναλογισθεῖ τὴς ευθύνες του ἐναντί καί τῶν ἐντοπιῶν πολιτῶν καί τῶν ἀλλοδαπῶν πού ζοῦν σήμερα στήν Ἑλλάδα, ἐνῶ τὰ παιδιὰ τους φοιτοῦν σὲ Σχολεῖο.

Προετοιμασία δασκάλων

Γιά τους δασκάλους προτείνεται ἐπὶ ἓνα ἔτος ἡ «ἐκμάθηση στοιχειῶν δύο γλωσσῶν ἀπὸ τὴς γλῶσσες τῶν ἀλλοδαπῶν» τῆς περιοχῆς. Αὐτό θά τους διευκολύνει νά ἐπικοινωνοῦν καλύτερα με τὰ παιδιὰ καί τους γονεῖς καί θά βελτιώνει τὴ συνεργασία, καθὼς καί τὴν ομαλότερη κοινωνικοποίηση τῶν ἀλλοδαπῶν.

Ἐπίσης, κρίνεται ἀναγκαῖα ἡ ἀσκηση τῶν δασκάλων στήν ὀρθοφώνια, ἡ οποία ποικιλοτρόπως βοηθεῖ στήν ἐπικοινωνία, με τὴ διαφάνεια τῆς προφορᾶς του λόγου, τὴν προσέγγιση του νοήματος καί τὴ μουσικότητα τῆς γλῶσσας.

Ὁ κ. Καναβάκης προσθέτει ἀκόμη γιά τὴν προετοιμασία τῶν δασκάλων, τὴν αἰσθητικὴ καλλιέργεια (μουσικὴ γνώση ἐνός ὀργάνου, βασικῆς μαθήσεως γιά τὸ θέατρο κ.λπ.) καί γνώσεις ἀπαραίτητες τόσο γιά τὴ φυσιοιογικὴ διατροφή, ὅσο καί γιά τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἐτσι, θά προσφέρουν πολλὲς υπηρεσίες στή νέα γενιὰ καί τὴς μικρῆς κοινωνίας.

Στα παραπάνω προστίθενται, τέλος, προγράμματα πρῶτων βοηθειῶν, καλλιγραφίας καί ζωγραφικῆς.

Γιά τὸ β' ἔτος προετοιμασίας ὁ κ. Καναβάκης προτείνει βασικὰ μιὰ «μαθητεία» του νεοδιορισμένου κοντὰ σὲ ἓναν υπεύθυνο, ἐμπειρο-

δάσκαλο καί με τὴν ἐποπτεία του διευθυντῆ. Αὐτὸς ὁ θεσμὸς ἐφαρμόστηκε καί σὲ τὸ ἐξωτερικό (π.χ. Γαλλία). «Στὴ φάση μαθητείας, ὁ νεοδιορισμένος δάσκαλος παρευρίσκειται καθημερινὰ καί ἀνελλιπῶς στήν τάξη καί παρακολουθεῖ τὸν υπεύθυνο δάσκαλο, ἀλλὰ καί ἄλλους δασκάλους».

Ἡ συμμετοχὴ του ἐξελίσσεται: «θὰ εἶναι μαθητευόμενος γιά 1-2 μῆνες, γιά 1-2 μῆνες συνεργάτης καί στή συνέχεια θά ἀναλαμβάνει ἐνεργὸ μέρος στή διδασκαλία καί τὴ λειτουργία τῆς τάξης».

Ἡ συμμετοχὴ καί συνεργασία ἀφορᾷ τὸν προγραμματισμὸ τῶν μαθημάτων, τὴν ὀργάνωση τῆς διδασκαλίας, τὸ διδακτικὸ υλικὸ καί τὴ λειτουργία τῆς τάξης.

Ἡ ὄλη προετοιμασία συμπληρώνεται με σχέδια διδασκαλίας καί ἐκθεση του δασκάλου προς τὸν υπεύθυνο τῆς τάξης, τὸ διευθυντὴ καί τὸ σχολικὸ συμβούλιο γιά τὴς κατάλληλες διδακτικῆς τους συμβουλές.

Αὐτὴ ἡ διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται κάθε μῆνα, μέχρι νά ἀποφασισθεῖ τὸ ἀρμόδιο Περιφερειακὸ Συμβούλιο με εἰσήγηση του σχολικοῦ συμβούλου γιά τὴ μονιμοποίηση του δασκάλου.

Ἡ ἐπιμόρφωση τῶν καθηγητῶν

Κατὰ τὸν κ. Καναβάκη, ἡ προετοιμασία τῶν καθηγητῶν περιλαμβάνει:

- Διδασκαλία Γενικῆς καί Ἐιδικῆς Διδακτικῆς τῶν μαθημάτων πού θά διδάξουν.
- Παιδαγωγικά.
- Ψυχολογία.
- Κοινωνιολογία.
- Σὲ αὐτὰ θά προστεθοῦν, ἀνάλογα, στοιχεῖα δύο γλωσσῶν τῶν ἀλλοδαπῶν μαθητῶν. Πολύ σωστά ὁ κ. καθηγητῆς ἀπορεῖ πῶς, «ἐνῶ με τὴν ευθύνη του κράτους οἱ υποψήφιοι καθηγητές δέν διδάχτηκαν διδακτικὴ, ἐξετάζονται ἀπὸ τὸν ΑΣΕΠ ἐπὶ του ἀντικειμένου». Τοῦτο τὸ θεωρεῖ ἀντισυνταγματικὸ καί χρέος τῆς ΟΛΜΕ νά τὸ προσβάλλει.

Στὸ β' ἔτος οἱ καθηγητές θά ἀκολουθοῦν πρόγραμμα ἀνάλογο με τους δασκάλους, ὡστε ἡ πρακτικὴ προετοιμασία ὡς στή διδασκαλία τῶν μαθημάτων καί τὴ λειτουργία τῆς τάξεως ἢ του σχολείου νά γίνεται με τὴ βοήθεια καί ἐποπτεία του υπεύθυνου (ἐμπειροῦ) καθηγητῆ, του διευθυντῆ του Σχολείου καί του σχολικοῦ συμβούλου, μέχρι τὴν τελικὴ ἀξιολόγηση καί μονιμοποίηση του νεοδιορισμένου σὲ τὸ τέλος του β' ἔτους.

Ὁι προτάσεις του κ. Καναβάκη ἐλπίζουμε νά ἀξιοποιηθοῦν ἀπὸ τους υπεύθυνους.

Θ.Κ.

«Γυναίκα και ψυχική υγεία» ήταν το θέμα της Γ' Συνδιασκέψεως Γυναικών-Εκπαιδευτών Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος, το οποίο πραγματοποιήθηκε από 20 έως 21 Ιουνίου στο Βόλο.

Όπως τόνισε ο πρόεδρος της Συνοδικής Επιτροπής Γυναικείων Θεμάτων Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, κηρύσσοντας την έναρξη των εργασιών, το 50% των ψυχικών διαταραχών πρωτοεκδηλώνονται στην εφηβεία, ωστόσο τα φαινόμενα αυτά σχετίζονται και με τη διάρρηξη του κοινωνικού δεσμού, τη φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό, τις διάφορες εκδηλώσεις βίας. Για την Εκκλησία, η εμφάνιση των ψυχικών διαταραχών σχετίζεται και με την απομάκρυνση

Γυναίκα και ψυχική υγεία

του ανθρώπου από το θεό, καθώς η πίστη και η επικοινωνία με το θεό συνδέουν και τους ανθρώπους μεταξύ τους, δημιουργούν δεσμούς αλληλεγγύης, ενισχύουν τα κοινά ενδιαφέροντα, τις εμπειρίες, τα συναισθήματα. «Η Εκκλησία», είπε, «είναι ένα θεόδοτο νοσοκομείο, το οποίο καλλιεργεί την πίστη, την αγάπη, τον ιερό σύνδεσμο με το θεό και το συνάνθρωπο και διαμορφώνει άτομα που αγαπούν σωστά τον εαυτό τους και δεν τον βλάπτουν. Άλλωστε έχει διαπιστωθεί ότι οι θρησκευόμενοι άνθρωποι εμφανίζουν μικρότερα ποσοστά ψυχικών διαταραχών».

Στη Συνδιάσκεψη αναπτύχθηκαν οι εξής εμπεριστατωμένες εισηγήσεις:

Α) «Πίστη και ψυχική υγεία», με εισηγήτρια την κ. Ελένη Κασσελοπούλου-Χατζηβασιλειάδη, εκπαιδευτικό-δρα θεολογίας. Η κ. Κασσελοπούλου-Χατζηβασιλειάδη τόνισε ότι: «Η ψυχολογική και πνευματική στήριξη και υποστήριξη των γυναικών μέσα από το ποιμαντικό και κοινωνικό έργο της σύγχρονης Εκκλησίας πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα, εάν αυτή θέλει να θεωρείται συνεπής με την αποστολή της.

Β) «Οικογένεια και ψυχική υγεία: Η πολιτι-

κή της Ε.Ε.», με εισηγήτρια την κ. Μαρία Κασσιώτου-Παναγιωτοπούλου, ευρωβουλευτή, η οποία τόνισε ότι το 2006 καταγράφηκαν στις χώρες της Ε.Ε. 58.000 θάνατοι από αυτοκτονίες, δηλαδή περισσότεροι και από όσους προκάλεσαν τα τροχαία δυστυχήματα. Η κατάθλιψη είναι η συχνότερη μορφή ψυχικής διαταραχής και εμφανίζεται στις γυναίκες σε διπλάσια ποσοστά απ' ό,τι στους άνδρες (9% άνδρες, 17% γυναίκες).

Γ) «Πνευματική και θεολογική διάσταση της ψυχικής υγείας και ιδιαίτερα στις γυναίκες», με εισηγήτρια την κ. Βασίλειο Θερμό, θεολόγο και παιδοψυχίατρο, που είπε ότι τα δύο φύλα μιλούν διαφορετικά και έτσι δυσκολεύονται να επικοινωνούν, γι' αυτό πολλές γυναίκες αισθάνονται ανικανοποίητες μέσα στο γάμο, αφού δεν βιώνουν εγγύτητα και κατανόηση. Ο π. Βασίλειος επισήμανε την ανάγκη η Εκκλησία να αναπτύξει τις υγιείς δυνάμεις της (σωστή θεολογία, απόρριψη προκαταλήψεων, επιμόρφωση κληρικών), ώστε λειτουργώντας ως «σώμα» να δώσει την ευκαιρία στα μέλη της να ζήσουν με ισορροπία και πληρότητα, ιδίως δε στη γυναίκα, που πλησιάζει την εκκλησιαστική ζωή σε

μεγαλύτερο βαθμό από τον άνδρα.

Δ) «Φτώχεια γένους θηλυκού. Επιπτώσεις», με εισηγήτρια την κ. Λάουρα Μαράτου-Αλιμπράντη, δρα Κοινωνιολογίας, που τόνισε ότι οι γυναίκες κινδυνεύουν περισσότερο από τον κοινωνικό αποκλεισμό, καθώς αυτές πλήττονται περισσότερο από τη φτώχεια, ιδιαίτερα οι ηλικιωμένες, οι χήρες, οι άνεργες, οι μητέρες αναπήρων παιδιών, οι μετανάστριες και όσες είναι αρχηγοί μονογονεϊκών οικογενειών, ενώ συμπλήρωσε ότι είναι απαραίτητο να εφαρμοστούν μέτρα και πολιτικές πρόληψης για την αντιμετώπιση των καταστάσεων φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού.

Ε) «Ψυχική υγεία και αναπαραγωγική διαδικασία», με εισηγήτρια την κ. Καλλιόπη Κουιντή, ψυχιατρική κοινωνική λειτουργό Αιγινιτείου Νοσοκομείου, η οποία ανέδειξε τη σημασία του βιολογικού παράγοντα στη ζωή της γυναίκας και

ΣΤ) «Η συμβολή της Γυναίκας στην ψυχική υγεία της οικογένειας», με εισηγήτρια την κ. Δέσποινα Τσιάνου-Γούση, ιατρό-ειδική παθολόγο, μέλος της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Γυναικείων Θεμάτων.

Τα πορίσματα της Συνδιασκέψεως θα αξιολογηθούν από τη Συνοδική Επιτροπή Γυναικείων Θεμάτων, η οποία και θα τα διαβιβάσει στην Ιερά Σύνοδο.

του Γρ. Ανδρουλάκη
Θεολόγου

Οι εχθροί του δάσους, εχθροί των ανθρώπων

Πριν από έναν περίπου χρόνο ζήσαμε εφιαλτικές μέρες με τις φοβερές πυρκαγιές σε όλη την Ελλάδα. Συνοδικά το 2007 πάνω από 3.500(!) πυρκαγιές κατέκαψαν ανθρώπους, ζώα, δένδρα και φυτά. Όλο το φάσμα δηλαδή της θείας Δημιουργίας.

Κάθε συνειδητός πολίτης

δηπλήθηκε, αγανάκτησε, τρόμαξε γι' αυτό το φοβερό συμβάν. Όλοι γνωρίζουν ότι το 80-85% περίπου των πυρκαγιών προέρχεται από εμπρησμούς και τρομάζουν για το μέλλον.

Αν δεν σταματήσει αυτή η εγκληματική ενέργεια, σε λίγα χρόνια τα μόνα δένδρα που θα υπάρχουν θα είναι

αυτά των κήπων και πεζοδρομίων!

Οι εχθροί των δασών-ανθρώπων είναι πολλοί και προέρχονται από διάφορες ομάδες-συμμορίες, κάθε μία από τις οποίες, για τους δικούς της λόγους, «εξυμνηρείται» από το κάψιμο των δασών.

Η οικονομική ζημιά της

χώρας και κατ' επέκταση των φορολογουμένων πολιτών είναι σημαντική. Δαπανώνται εκατομμύρια ευρώ για κινητοποίηση μηχανισμών πυρόσβεσης και πολλά περισσότερα στις αποζημιώσεις των πυροπαθών.

Το οικοσύστημα του πλανήτη μας «υποφέρει» και σε άλλες περιοχές, εκτός Ελλάδος. Το κακό είναι οργανωμένο και γενικευμένο.

Η μεγάλη προσφορά του δάσους

Δεν είναι όμως σκοπός του παρόντος άρθρου να αναλύσουμε τα αίτια των πυρκαγιών και τις συνέπειές τους.

Θέλουμε απλώς να ενθυμίσουμε για μία ακόμη φορά τη μεγάλη προσφορά του δάσους στον άνθρωπο. Το δάσος, που δίκαια θεωρείται ένας από τους πιο καλούς φίλους του ανθρώπου, προσφέρει πολλά και ζητά μόνο αγάπη και προστασία.

Σύντομα θυμίζουμε, λοιπόν, τα εξής:

- Αρχικά έχουμε άφθονη παραγωγή οξυγόνου. Κάθε στρέμμα δάσους παράγει περίπου 170 κυβικά οξυγόνου κάθε μέρα. Σε μια περίοδο που στις μεγαλουπόλεις όλου του κόσμου επικρατεί η δολοφονική ρύπανση (νέφος) της ατμόσφαιρας καταλαβαίνουμε τη σημασία αυτής της προσφοράς. Εκτός όμως από την παραγωγή οξυγόνου, έχουμε και μια αντίστροφη κίνηση, γιατί το δάσος απορροφά από την ατμό-

σφαιρα το διοξείδιο του άνθρακα και τη σκόνη.

- Επιδρά επίσης ευεργετικά στο κλίμα κάθε τόπου, διότι ισορροπεί τις ακραίες θερμοκρασίες, δίνοντας δροσιά το καλοκαίρι και προστασία από το πολύ κρύο το χειμώνα.

- Συγκρατεί τα βρόχινα νερά και δημιουργεί πολλή υγρασία από το πολύ κρύο το χειμώνα.

- Συγκρατεί τα βρόχινα νερά και δημιουργεί πολλή υγρασία από το πολύ κρύο το χειμώνα.

- Το δάσος είναι φυσικός ανεμοθραύστης, γιατί προστατεύει τις γύρω από αυτό περιοχές από τη μανία των ανέμων.

- Μειώνει τις επιβλαβείς ηλιακές ακτινοβολίες, ενώ απορροφά και τους θορύβους που προκαλούνται από τις διάφορες ανθρώπινες δραστηριότητες.

- Μέσα σε αυτό βρίσκουν τροφή και στέγη χιλιάδες είδη ζώων (έντομα, πτηνά), τα οποία με τη σειρά τους βοηθούν και στην επιβίωση του ανθρώπου.

- Δίνει, τέλος, στον άνθρωπο σπουδαία και άφθονα αγαθά (καρπούς, ξυλεία κ.λπ.) και τη δυνατότητα να

αθλείται, να ψυχαγωγείται και να ηρεμεί μέσα σε αυτό, με διάφορους τρόπους.

Χρήστης όχι ιδιοκτήτης

Αυτά και άλλα πολλά μπορούν να γραφούν για την προσφορά των δασών. Ο Δημιουργός Θεός, που αγαπά τον άνθρωπο, του χάρισε έναν πλανήτη γεμάτο ομορφιές και υπέροχα πράγματα! Όρισε τον άνθρωπο «αρχηγό» της φύσης, διαχειριστή και όχι εγωιστή ιδιοκτήτη αυτής.

Αυτό όμως, λόγω της ελεύθερης βούλησής του ανθρώπου, δεν εφαρμόστηκε ποτέ! Γι' αυτό φτάσαμε στα σημερινά οικολογικά αδιέξοδα, που δυσκολεύουν και βασανίζουν τη ζωή μας.

Γράψαμε και πιο πάνω ότι δεν φταίει το σύνολο των κατόικων της γης. Οι πιο πολλοί άνθρωποι ζουν εναρμονισμένα με τη φύση και απολαμβάνουν απλόχερα τα αγαθά της. Αυτοί οι λίγοι όμως, που θέλουν να επιβάλουν τη θέληση και τα συμφέροντά τους σε βάρος των πολλών, πρέπει να αποκαλυφθούν και να απομονωθούν.

Να ενισχύουμε και να υποστηρίξουμε σωματεία, φορείς, οργανώσεις, που έχουν στόχο την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτές, με τη σειρά τους, θα ασκήσουν πίεση στις κυβερνήσεις των κρατών για τη λήψη άμεσων και αποτελεσματικών μέτρων για την προστασία του πλανήτη και της ζωής μας.

Γιά μία στρατηγική έθνικης έναλλακτικῆς πολιτικῆς

Συνέχεια από τη σελ. 7

στωνε, εξάλλου, ότι εκτός των αρνητικών, παρουσιάστηκαν και θετικές ευκαιρίες, που οι κυβερνήσεις δεν τις αξιοποίησαν. Έκφράζαμε την αντίθεσή μας στο συγκεντρωτισμό των Βρυξελλών και απαιτούσαμε την έθνικη ανεξαρτησία των λαών. Πρότυπό μας στις διεθνείς σχέσεις δεν ήταν η οικοδόμηση ενός συγκεντρωτικού υπερκράτους, αλλά η συνεργασία των πόλεων όπως στις αρχαίες Αμφικτιονίες. Διαβλέπαμε ακόμη στην ΕΟΚ μία έκουγχρονισμένη μορφή νεοαποικιοκρατικής εκμετάλλευσης των πτωχών χωρών από τις πλούσιες.

Ἡ ἀσυδοσία τῆς ἀγορᾶς ἀπειλεῖ τὴ Δημοκρατία καὶ τὸ Κράτος Πρόνοιας

Στό Δ' Συνέδριο (1999) τονίζαμε την κυριαρχία των δυτικοευρωπαϊκών άρχουσών τάξεων μετά την κατάρρευση του «ύπαρκτου» σοσιαλισμοῦ. Μέ τις συνθήκες μάλιστα του Μάαστριχτ, (1992) του Ἄμστερνταμ καὶ του Σένγκεν (1995) ἐπιτεινόνταν τὸ ἔλλειμμα τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἀκόμη καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀτόμων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Γι' αὐτὸ ἡ Χ.Δ. τασσόταν ἀνυποχώρητα ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγωνιστικῆς προβολῆς τοῦ ἑλληνικοῦ

πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, παράλληλα μέ τὴν ὑποστήριξη τῶν βαλκανικῶν λαῶν καὶ τῆς εἰρήνης.

Καὶ στό ΣΤ' Συνέδριο (2007), ἐξάλλου, διαπιστώναμε τὴν κυριαρχία τῆς ἐλευθερίας ἀγορᾶς καὶ τοῦ κέρδους τῶν ὀλίγων. Παρά τὴν ὑπαρξη μερικῶν θετικῶν ἐξελίξεων στὴν Ε.Ε. (εἰρηνικὲς σχέσεις, πολιτισμικὲς συνεργασίες, θεσμοὶ ἀλληλεγγύης κ.λπ.), πλεονάζουν οἱ ἀρνητικὲς, πού δεσμεύουν τὸ μέλλον, ὅπως αὔξηση οἰκονομικῶν ἀνισοτήτων, ἀσυδοσία κέρδους καὶ καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος, αὔξηση ἀνεργίας, αὔξηση τιμῶν, παρά τὸν ἀνταγωνισμό, ἐγκληματικὲς ἰδιωτικοποιήσεις δημόσιου πλοῦτου, ὑπονόμευση κοινωνικῶν καὶ ἐργασιακῶν δικαιωμάτων, καταστρατήγηση ἀρχῶν ΟΗΕ καὶ ἐπεμβάσεις σὲ ξένες χώρες κ.ά.

Ἡ Ε.Ε. ἀκολουθεῖ τὴν ἐπιθετικότητα τῶν ΗΠΑ καὶ πορεύεται πρὸς μίᾶ παγκοσμιοποίηση, μέ τὴν ἐπιβολή σταδιακά μίᾶς ὑπερκυβέρνησης, πού σχεδὸν ἀνεξέλεγκτα θά συρρικνῶνεν τὸν ἔστω ἀτελεῖ δημοκρατικὸ ἔλεγχο μέσω τῶν κοινοβουλίων, ἐνῶ ἡ γραφειοκρατία τῶν Βρυξελλῶν καὶ τὰ τεράστια οἰκονομικὰ συμφέροντα θά κηδεμονεύουν τὴν πολιτικὴ ἐξουσία τῶν δημοκρατιῶν, πού κινδυνεύουν. Ἡ μόνη διέξοδος εἶναι ἡ ἀφύπνιση τῶν πολιτῶν, ἡ συστράτευση γιὰ τὸν πολιτισμὸ, τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴ δημοκρατία.

Θ. Κουρταλίδης

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΩΨΣΕΩΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Ο όσιος Τελώνης και ο άγιος Άσωτος

Ο συγγραφέας, ανάμεσα σε άλλες μορφές και θέματα, εστιάζει την προσοχή του στον Άσωτο της παραβολής και υπογραμμίζει:

«Μην καταδικάζετε εύκολα τους ασώτους. Μην αναγνωρίζετε εύκολα κάποιους αγίους, οι ψευτοάγιοι εξαπατούν και καταρρέουν. Έχουμε ιδιαίτερα μεγάλη ανάγκη από μετάνοια. Μετάνοια ειλικρινή, για να έχουμε αγιότητα αληθινή».

Αναφέρεται και στο ρόλο του στοργικού πατέρα του Ασώτου, επισημαίνοντας:

«Η πατρική αγκαλιά είναι ανοικτή και αναμένει πάντα όλους τους μετανοημένους, για να τους καταφιλήσει, να τους ενδώσει χιτώνά φωτεινό, να τους υποδέσει υποδήματα ισχυρής ειρήνης, να τους φορέσει το πολύτιμο δακτυλίδι, να τους στείλει στον κόσμο να αναγγείλουν τα μεγαλεία της αγάπης του. Ο όσιος Τελώνης και ο άγιος Άσωτος αυτό κάνουν. Μιλούν με έργα για πραγματική μετάνοια, για ζωηφόρα αγιότητα...».

(Εκδόσεις ΕΝ ΠΛΩ, 2008)

ΓΚΟΝΤΦΡΙ ΧΑΤΣΙΝΣΟΝ

**Ο Ξενοφών και η τέχνη της διοίκησης
Πολεμική τακτική και στρατηγική (411-362 π.Χ.)**

Ο Βρετανός ιστορικός, στο βιβλίο του, μας παρέχει μια ευρεία, όσο και περιεκτική μελέτη πάνω στη στρατηγική του τέλους του 5ου, καθώς και του πρώτου μισού του 4ου π.Χ. αιώνα, στηριγμένος στα έργα του Ξενοφώντα και κυρίως την «Ανάβαση», τα «Ελληνικά», την «Ήγρου Παιδεία»

και τον «Ιππαρχικό». Κομβικά σημεία στη διεισδυτική ανάλυση που απορροφά τον αναγνώστη, αποτελούν οι σπουδαίες μάχες στα Κούναξα, στα Λεύκτρα και στη Μαντινεία, όπου κυριάρχησε η στρατηγική του Κλεάρχου, του Πελοπίδα και ιδίως του ιδιοφυούς Επαμεινώνδα.

(Εκδόσεις ΙΩΛΚΟΣ)

ΘΑΝΑΣΗ Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Η Εκκλησία γίνεται, όταν ανοίγεται

Ο συγγραφέας είναι καθηγητής Θεολογίας στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών και αρχισυντάκτης του περιοδικού «Σύναξη».

Με το βιβλίο του αυτό καταπιάνεται με την Ιεραποστολή, που άλλωστε αποτελεί ελπίδα και άλλωστε γίνεται επιδίωξη, όπως αναφέρεται στον υπότιτλο του βιβλίου.

ποτελεί η αλήθεια πως η Εκκλησία είναι μια πραγματικότητα, η οποία φτιάχνεται έχοντας τον κόσμο ως πρώτη ύλη της, όχι απλώς ως περιτύλιγμά της. Η Εκκλησία δεν έπεσε σαν μετεωρίτης στη γη από άλλο σύμπαν, ούτε είναι κάτι φτιαγμένο, τετελεσμένο και, ως εκ τούτου, άσχετο ουσιαστικά προς το χώρο και το χρόνο γύρω του.

(Εκδόσεις ΕΝ ΠΛΩ, 2008)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΙΡΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Μοναχοί και Ιεραποστολή

Οι δύο μελέτες του παρόντος, «Μοναχοί και Ιεραποστολή κατά τον 4ο αι.» και «Κύριλλος και Μεθόδιος», φέρνουν στο προσκήνιο, μέσω δύο χαρακτηριστικών παραδειγμάτων, την αρχαία έντονη δραστηριότητα και πλούσια παράδοση της Ανατολικής Εκκλησίας στην ιεραποστολή.

και το σκηνικό, μέσα στο οποίο κλήθηκε να δράσει η Ορθόδοξη Ανατολή.

Με την αναζωπύρωση του σύγχρονου ιεραποστολικού ενδιαφέροντος, στην οποία πρωτοστάτησε ο συγγραφέας, η ανάγκη βαθύτερης γνώσης προτύπων, μορφών και ενθουσιασμού για την ιεραποστολή γίνεται όλο και πιο επιτακτική.

Κοινωνικοπολιτικές και γενικότερα δυσμενείς ιστορικές συνθήκες των τελευταίων αιώνων αλλοίωσαν δραστικά τις προτεραιότητες

στη συνειδητοποίηση αυτού του χρέους έρχεται να συμβάλει και το βιβλίο αυτό.

(Εκδόσεις ΑΚΡΙΤΑΣ)

**Ο γάμος του Ξενοχωρίτη
καί άλλα διηγήματα**

Από τις εκδόσεις ΒΟΓΙΑΤΖΗ κυκλοφόρησε το βιβλίο της Μαρίας Μαυρεδάκη με τον αναγραφόμενο τίτλο, μετά την πρόσφατη, σχετική, έκδοση του άλλου έργου της, της συλλογής κρητικών παραμυθιών «Φιορεντίνος και Ντολτσέτα».

Η Μαρία Μαυρεδάκη ασχολείται επί πολλά χρόνια με ιστορικά και λαογραφικά θέματα της Κρήτης. Η ευαισθησία της για τα δημιουργήματα του λαού και η αγάπη της για την κρητική γη και τους ανθρώπους της φαίνεται έντονα στα διηγήματα που μας προσφέρει, όπου οι δραματικοί διάλογοι ζωντανεύουν εύχарιστα με την κρητική λαλιά και τους ιδιοματισμούς της. Όμοιολογώ ότι με συνήρπασαν τα διηγήματα της Μ.Μ. με τη ζωντανή αφήγηση, τη δουλεμένη γλώσσα και τα πολύτιμα στοιχεία από τους χαρακτηρισμούς των προσώπων και τις ιστορικές περιπέτειες των Κρητικών. Στο διήγημα «Ο γάμος του Ξενοχωρίτη» και στα άλλα, όπως «Ο αρχαίος όρκος», «Η κόρη της Γιώργαινας», «Τό προμήνυμα», «Τό δείγμα από τό χωριό», αναπτύσσονται πρωτότυπες ιστορίες ήθογραφικού περιεχομένου, που ανασταίνουν λίγο παλαιότερες εποχές και έθιμα της ιδιαίτερης πατρίδας της συγγραφέως, των Κάμπων Κυθωνίας Χαλκίδων, κοντά στη Μαδάρα των Λευκών Όρεων.

Μέσα στη ζάλη της εποχής μας, μέσα στον κατακλυσμό της βίας, της

σύγχυσης και της άπαισιδοξίας, όπως τονίζει η συγγραφέας στον πρόλογο της, τα διηγήματα αυτά, που εμπνέονται από τη ζωή της

ομένη από τους στυλοβάτες της παράδοσης, τους οποίους μνημονεύει, κατορθώνει να ζωντανεύσει ολόκληρη την κοινωνία της

σκηνοθετημένου γάμου (του Ξενοχωρίτη). Αυτό υφίσταται τό «δίκαιο της εκδίκησης» για την προσβολή των «Γερμανοχηρών», από μια αστόχαστη μαντινάδα του.

Οι γυναίκες εξάλλου προβάλλουν, παρά την ανδρική κυριαρχία, πολυμήχανες, ανθεκτικές. Στο πολυσήμαντο διήγημα «Ο αρχαίος όρκος», η ανύπαντρη Εύλαμπία με τό άπύλωτο στόμα και τις άκαρπες στην αρχή προξενίες, τελικά γίνεται άφορμή να ξεδιπλωθεί ένα παμπάλαιο έθιμο, αυτό της ζωοκλοπής. Κοντά σε αυτό παρουσιάζεται η επιβίωση φρικτών όρκων από την αρχαιότητα, που καταλήγουν με τό Χριστιανισμό στον Άγιο Νικόλα: Τυχόν ψευδορκία για την άπόσπηση της ύποψίας της ζωοκλοπής ή της συκοφαντίας επιφέρει τό θάνατο εντός ενός χρόνου.

Κοντά στα δρώμενα του γάμου, κατά κανόνα εύχάριστα, ή συγγραφέας μας θυμίζει και γεγονότα και ιστορίες τραγικές της Κρήτης από τη Γερμανική Κατοχή, τους Μικρασιατικούς πολέμους, τις επαναστάσεις της Κρήτης, όπου οί θάνατοι, ή όρφάνια και οί καταστροφές σημάδευαν ολόκληρη την κοινωνία για πολλά χρόνια.

Έτσι, τό καινούργιο βιβλίο της Μ.Μ., με τά διηγήματά της, παρουσιάζει πολλά ενδιαφέροντα. Εύχόμαστε συνέχεια (τηλέφωνο της συγγραφέας: 210-9247806).

Θανάσης Κουριάλιδης

Κρήτης, έρχονται σαν δροσιά στους αναγνώστες, με τους ανάγλυφους τύπους των ήρώων, που γίνονται πολύ συμπαθείς με τά παθήματα και κάποτε τις ιδιοτροπίες τους.

Συχνά μάλιστα τά διηγήματα, ενώ εξελίσσονται με δραματικές μεταπτώσεις και άναπάντεχα δρώμενα, παρουσιάζουν έναν εύχарιστο τόνο, μά χιουμοριστική διάθεση, που είναι τό «πιπέρι» της διήγησης. Η συγγραφέας, ζώντας τη λαϊκή ψυχή και εμπνευ-

Κρήτης, έστω και αν κινείται κυρίως στην ιδιαίτερη πατρίδα της.

Κυρίαρχο θέμα είναι ο γάμος, που δίνει άφορμή να δοϋμε ολόκληρη σειρά εθίμων γύρω από αυτόν, από την άνησυχία της μάνας, τον καημό της νέας, που την όρίζουν οί γονιοί, την τέχνη των προξενητάδων, τά άρραβωνιάσματα, τά τραπεζώματα του γάμου μέχρι και τη δραματική άποτυχία του. Η κόρη της Γιώργαινας από τη μελοδραματική κατάληξη ενός

Ερωτήματα αφελούς Ελλαδίτη

Προς τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Δημήτρη Χριστόφια, Εθνικό Συμβούλιο της Κυπριακής Δημοκρατίας και Κυπριακό λαό

1) Εύλογο, ο ... «συμμαχικός» παράγων επείγεται για λύση, αλλή γιατί η Κυπριακή Δημοκρατία;

2) Εξακοιουθεί ο Πρόεδρος να πιστεύει ότι, αν δεν βρεθεί λύση μέχρι τέλους του έτους, θα επέλθει διχο-

τόμηση και γιατί;

3) Ποιός ο λόγος να συζητάμε σοβαρά εν μέσω κρίσης στην Άγκυρα και προτού αναλάβει ο Ομπάμα;

4) Τι απέγινε η θέση του νεοεκλεγέντος Δ. Χριστόφια, ότι όλα θα εξαρτηθούν από την Τουρκία μετά την άπάντηση της Άγκυρας ότι μπορεί και να θυμώσει;

5) Γιατί οι έποικοι δεν συμπεριλαμβάνονται στα υπό συζήτηση θέματα;

6) Η δήλωση περί της παραμονής 50.000 εποίκων, που αποδόθηκε στον Δ. Χριστόφια, διαψεύστηκε ή όχι;

7) Η πρόσφατη «κατ' αρχήν» συμφωνία ως προς τη μία κυριαρχία και τη μία ιθαγένεια αποτελεί «πρόοδο» εν σχέσει με το Σχέδιο Ανάν ή μήπως εμπεριίχεται σε αυτό;

8) Γιατί θεωρείται από τον

Δ. Χριστόφια «ένα βήμα μπροστά» από τη συμφωνία της 8ης Ιουλίου; Μπροστά ίσως, αλλή προς τα πού;...

9) Τα δύο «συνιστώντα κράτη» δεν ισοδυναμούν με παρθενογένεση;

10) Δεν ισοδυναμούν με αναγνώριση των κατοικικών τετελεσμένων;

11) Γιατί δεν τίθεται ζήτημα βρετανικών βάσεων;

12) Στις συνθήκες Ζυρίχης - Λονδίνου το (κυρίαρχο) καθυστάς των βρετανικών βάσεων ήταν αναπόσπαστα συνδεδεμένο με την (κίβδηλη) εγγύηση ασφαλείας, που υποτίθεται ότι παρείχε το Λονδίνο στην Κυπριακή Δημοκρατία. Σήμερα ποια είναι η νομιμοποίηση παραμονής τους;

Γιάννης Γ. Μαύρος

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Παρακαλώ όπως με εγγράψετε συνδρομητή στη «Χριστιανική». Η αποστολή να γίνεται στην παρακάτω διεύθυνση:

ΕΠΩΝΥΜΟ :

ΟΝΟΜΑ :

ΟΔΟΣ : ΑΡΙΘ.:

ΠΟΛΗ : ΚΩΔΙΚΟΣ:

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ : ΤΗΛΕΦ.:

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: e-mail:

ΣΗΜ.: Η «Χ» κυκλοφορεί κάθε δεύτερη ΠΕΜΠΤΗ και η ετήσια συνδρομή είναι 20€, που μπορούν να καταβληθούν, είτε με ταχυδρομική επιταγή είτε με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα, με ταυτόχρονη ενημέρωσή μας τηλεφωνικά ή με επιστολή.

• Η Διεύθυνσή μας: Εφημερίδα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ, Ακαδημίας 78 Δ, 106 78 Αθήνα, Τηλ.: 210 38.06.863, 210 38.11.302, fax: 210 38.06.262.

• Αριθμός Λογ/σμού στην Ε.Τ.Ε.: 040/626560-06, με δικαιοχού: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

«*Αν ο Χριστιανισμός δεν διώκεται σήμερα, είναι γιατί οι Χριστιανοί συνθηκολόγησαν με τους έχθρους του και έφτιαξαν έναν άλλο Χριστιανισμό χωρίς πνεύμα και ζωή, Χριστιανισμό άρεστό στους δήμιους, τους τραπεζίτες, τους άρχοντες, τους αντίχριστους.*»

Έφημ. «Χριστιανική Δημοκρατία», φύλλο 1, 17.5.1953

Σφαγές και παιδομάζωμα για τους Κόπτες

Με συνθήματα, όπως: «Όχι πια αίμα στους ναούς» και «Όχι άλλο αίμα στους χριστιανούς», διαδήλωσαν οι Αιγύπτιοι Κόπτες στην Αθήνα, την Τετάρτη 25 Ιουνίου. Η πορεία διαμαρτυρίας, στην οποία ηγούνταν οι ιερείς της κοινότητας της Αθήνας, ο π. Μάρκος και ο π. Αναστάσιος, και την κεφαλή της οποίας οδηγούσαν μανάδες με μικρά παιδιά, ξεκίνησε από την Ομόνοια, για να φτάσει στην πρεσβεία της Αιγύπτου, στο Σύνταγμα και στη Βουλή. Αντιπροσωπεία της Παροικίας των Κοπτών επέδωσε ψήφισμα διαμαρτυρίας τόσο στην πρεσβεία τους, όσο και στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Η αφορμή της διαδήλωσης ήταν ο θανάσιμος τραυματισμός τεσσάρων χριστιανών, μεταξύ τους δύο μοναχοί, στο αρχαίο κοπτικό Μοναστήρι του Άμπου (Αββά) Φάνα, στη Μίνια της Αιγύπτου, στις 29 Μαΐου. Παρόμοια περιστατικά βίας κατά των Κοπτών είναι δυστυχώς συνηθισμένα στην Αίγυπτο, όπως επίσης και οι βίαιοι εξισλαμισμοί. Τα 15 περίπου εκατομμύρια των χριστιανών της Αιγύπτου, που αποτελούν το 20% του πληθυσμού της, διαμαρτύρονται για διακρίσεις εις βάρος τους, καθώς αφ' ενός είναι αποκλεισμένοι από τη δημόσια ζωή, μόλις το 1,30% των βουλευτών είναι χριστιανοί, ενώ δεν υπάρχει Κόπτης αξιωματούχος στο Στρατό, στην Αστυνομία ή την περιφερειακή διοίκηση της χώρας, αφ' ετέρου αντιμετωπίζουν συνεχή επεισόδια βίας από φανατισμένους μουσουλμάνους. Οι δράστες παραμένουν αδιώκτοι ή, όταν συλλαμβάνονται, θεωρείται ότι έχουν το «ακαταλόγιστο» και απαλλάσσονται.

Οι Κόπτες της Αθήνας στη διαμαρτυρία τους ζήτησαν «την καταδίκη των επτά δραστών, που επιτέθηκαν στους μοναχούς (στις 29 Μαΐου)» και «την επιστροφή του απαχθέντος αδελφού μας Μηνά», όπως αναφέρουν στην προκήρυξή τους. Ζητούν επίσης, «την ισότητα μεταξύ των πολιτών, χριστιανών και μουσουλμάνων», καθώς «την αλληλαγών των σχολικών βιβλίων, που προκαλούν το μίσος για κάθε τι που δεν είναι ισλαμικό».

«Όχι στη σφαγή των Κοπτών και την απαγωγή των κοριτσιών και τον εξισλαμισμό τους με τη βία. Ναι στη θρησκευτική ελευθερία και ασφάλεια για όλους», όπως αναφέρουν στην προκήρυξή τους. Ποιος είπε ότι δεν υπήρχε παιδομάζωμα; Του αφιερώνουμε τη φωτογραφία με τα παιδιά που κρατούσαν τους σταυρούς στο κέντρο της Αθήνας.

Ζ. Δ.

Βαθαίνει η κοινωνική και πολιτική διαμάχη στην Τουρκία, μετά την αγόρευση του εισαγγελέα του Ανώτατου Δικαστηρίου, που ζητά την απαγόρευση του ΑΚΡ, του κόμματος του Ερντογάν.

Φαίνεται πως η γειτόνισσα δεν θα αποφύγει τη δεινή πολιτική κρίση — που δημιουργείται από τη διαμάχη των «συνταξιούχων» στρατηγών και των νέων κοινωνικών στρωμάτων — που αντιπροσωπεύει ο Ταγίπ Ερντογάν.

Ο «εκουσχρονομισμός», βλέπετε, δεν είναι καθόλου απλή υπόθεση στην Τουρκία των σουλτάνων στρατηγών. Το οξύμωρο παραμένει επίσης: ο «ισλαμιστής» Ερντογάν σκάνει τη σημαία της Ευρώπης και οι κληρονόμοι του «Ευρωπαϊού» Κεμάλ, οι στρατηγικοί κρατούν το ίσο της παράδοσης. Του οθωμανικού αυταρχισμού εννοείται...

9 ΜΠΟΦΟΡ...

* Η υποκρισία κάνει πάρτυ αυτές τις μέρες στα ΜΜΕ. Όλοι μένουν «αποσβολωμένοι», ακούγοντας ιστορίες για τη σχέση μαύρου χρήματος και πολιτικής.

* Ο Χρήστος Βερελής το είπε: «Κάπως έτσι γέμιζαν τα κομματικά ταμεία των μεγάλων κομμάτων». Πολλοί εθίγησαν... Ουαί υμίν...

* Πότε επιτέλους θα γίνει ουσιαστικός έλεγχος στις προεκλογικές δαπάνες υποψηφίων βουλευτών; Όχι ότι δεν ξέρουμε το αποτέλεσμα, αλλά λέμε τώρα...

* Πάλι δεύτερος ο «κανένας» στις δημοσκοπήσεις για το ποιος είναι καταλληλότερος για πρωθυπουργός.

* Άσε που πλησιάζει τον Πρώτο, τον νηικό!

* Οι «αναποφάσιμοι» όμως είναι πρώτοι στις δημοσκοπήσεις για την ψήφο στις Ευρωεκλογές. Δεύτερη έρχεται η Ν.Δ. και τρίτο το ΠΑΣΟΚ. Μανία με το χάλκινο ο Γιωργάκης.

* Από κοντά τέταρτος ο «βισματούχος» κατά τη στρατιωτική του θητεία Αλέξης.

* Οι 900 περίπου ώρες «σκοπιάς» της στρατιωτικής μου θητείας δεν μου επιτρέπουν να τον ψηφίσω.

* Άλλη μία σχολική χρονιά έφθασε στο τέλος της. Σύμφωνα με τις τελευταίες έρευνες, περισσότερο από το 60% δασκάλων και καθηγητών πιστεύει ότι το ισχύον σύστημα αξιολόγησης και βαθμολογίας είναι

αναξιόπιστο.

* Ένας ακόμη υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε ότι μελετάται η αλλαγή του τρόπου πρόσβασης στα Πανεπιστήμια και η κατάργηση των Πανελληνίων Εξετάσεων.

* Πόσοι ακόμη θα περάσουν για να το ανακοινώσουν;

* Με αφορμή μια απύθμενα ευτελέστατη βράβευση λησολιπέστατου κωμικού μας... Τα βραβεία αυτοί που τ' αξίζουν δεν τα

χρειάζονται και αυτοί που τα χρειάζονται δεν τ' αξίζουν.

* Θανάση, όπως λές όχι στις «συνεντεύξεις», πρέπει να το ξανασκεφτείς και για τις «βραβεύσεις». Υγεία νά 'χεις, δικέ μας άνθρωπε!

* Σταματήστε να κατηγορείτε τον πρωθυπουργικό εξάδελφο. Δεν

έκανε τίποτα περισσότερο, κατά δήλωσή του, από αυτό που κάνουν όλοι οι Έλληνες. Πήρε το γιο του και πήγε στο εξωτερικό, για να παρακολουθήσει έναν αγώνα της Εθνικής.

* Για να προλάβει πήρε ένα αεροπλάνο, ναύλησε ένα ακόμη, νοίκιασε ένα-δύο αυτοκίνητα και έμεινε σε ένα-δύο πολυτελή ξενοδοχεία. Συνηθισμένα πράγματα, δηλαδή...

* Και επειδή, ως υπουργός, είναι πολυτάσχαλος, ανέθεσε σε μια προμηθεύτρια του Δημοσίου να διεκπεραιώσει τα του ταξιδιού των!

* Ο Φώλιος ίδρυσε παρατηρητήριο τιμών της βενζίνης. Έτσι τώρα, εγώ που μένω στη Νέα Σμύρνη θα μαθαίνω μέσω ίντερνετ, ότι ένα βενζινάδικο στο Μενίδι πουλάει 3 λεπτά φθηνότερα.

* Το ότι, για να φθάσω εκεί, χρειάζομαι τριών ωρών ταξίδι και ένα ρεζερβουάρ και άλλα τόσα, για να γυρίσω σπίτι μου, είναι μια μικρή ανθυπολεπτομέρεια.

* «Το φτηνό το κρέας, το τρώνε τα σκυλιά», λέει ο λαός. Η παροιμία δεν μιλάει για το τζάμπα, το «φρι», που λένε τώρα, γιατί προφανώς αυτό δεν κάνει ούτε για τα σκυλιά, αφού θά 'χει μέσα φόλα.

* Μήπως πρέπει να πούμε κάτι ανάλογο για την ενημέρωση; Η τζάμπα ενημέρωση, «φρι-πρες» το λένε τώρα, κάποια «φόλα» κρύβει, για να μας την παρέχουν με τόση απλοχεριά.

* Αντισταθείτε, αγοράστε και απαιτείστε ελεύθερο και ανεξάρτητο Τύπο.

ο βοριάς